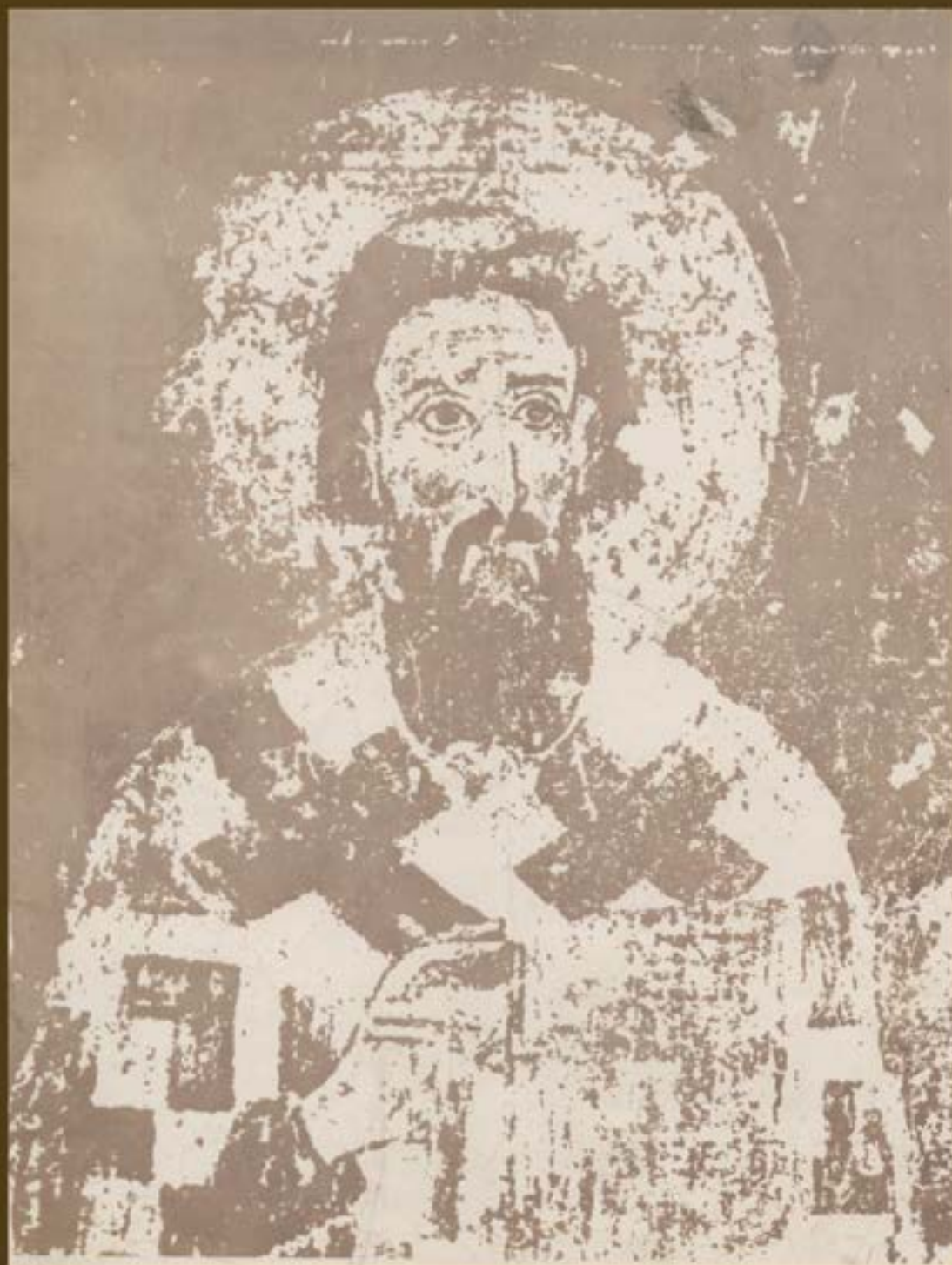

РАЗВИТАК

ГОДИНА XI - БРОЈ 25, 27. ЈАНУАР 2015.

ЧАСОПИС УЧЕНИКА И НАСТАВНИКА ШКОЛЕ "СТЕФАН ДЕЧАНСКИ"

Историја њим нам започиње
Дигао је школу до светиње
Све нам свето њим је започело
Он је свети – свето му је дело

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

Драги наши читаоци,

Поносни смо што је пред Вама је јубиларни, 25. број нашег и вашег часописа. Завршило се још једно полугодиште. Стигли су нам нови ученици – предшколци малени, ђаци прваци, али и наши драги средњошколци. Од прошле школске године имамо успешне полазнике и на специјалистичком образовању, у једногодишњем трајању, у продручју рада личне услуге. Петоро младих људи успешно је завршило специјализацију за креатора мушких или женских фризура, маникир или педикир. Честитамо им од срца! Новим ученицима желимо пуно осмеха и дружења, радосне школске дане и, наравно, прегршт петица!

Док се ужурбано припремамо за прославу школске славе Свети Сава, хајде да се подсетимо шта се све дешавало у првом полугодишту. Прославили смо славу наше школе, Свети Стефан Дечански, али и уживали у маскенбалу и прослави Нове године.

И ове године смо путовали. На излет смо ишли у Тршић, родно место реформатора наше азбуке, Вука Стефановића Караџића. Пуно смо научили, а у току другог полугодишта имаћемо и огледни час на ову тему. Са нашом драгом вероучитељицом Дијаном обишли смо манастире у Сланцима и Раковици.

Дружили смо се и са нашим вршњацима из редовних школа. Били смо заједно на изложби, на часу информатике, а радили смо и разне занимљиве огледе из хемије.

За време Дана европске баштине обишли смо Калемегдан и видели Сахат кулу, Римски бунар, Барутану и Кулу Небојша. Посетили смо и изложбу о диносаурусима. Били смо и у Народном музеју, где смо видели изложбе: Хенри Мур – графичар, Оснивачи "Ладе", Марко Мурат и Кроз лице музеја. У Mixer House-у учествовали смо на манифестацији Чути и разумети. Група наших садашњих и бивших ђака учествовала је на фестивалу уличног активизма "Врева". Заједно са члановима организације Поезин, у сарадњи са УТЛОСС-ом, извели су перформанс Руке и глас и рецитовали своје песме. Ђаци су рецитовали на знаковном језику, а чланови удружења Поезин и УТЛОСС-а били су њихов глас.

И ове године учествовали смо у пројектима. У оквиру пројекта Дебатујући Европу – школе, припремили смо питања на тему значаја информатичке писмености. Чекамо да на наша питања одговоре стручњаци, а потом ће питања и одговори бити објављени на интернет страни пројекта (www.debateingeurope.eu). Са нашим драгим Нушићевцима учествовали смо у Европској недељи програмирања, а сада сарађујемо на мини пројекту "Кујунџија и хитропреља". Учествовали смо и у радионици за учење енглеског језика, на Сајму књига. Изашао је и нови конкурс за пројекте Академије средњеевропских школа, свима добро знаног ACES-а. Тема је солидарност, па размислите...

Предшколци малени

Дошао је септембар. У нашој предшколској групи скупили су се стари другари Вук, Виктор, Нађа, Ања, Наташа, Јован, Никола, Вук, Данијел, Анђела, Лазар и Анђела. А, дошли су нам и нови другари: Матео, Кристина, Фатима, Јована, Калина и Џељадин. У нашој малој школи учимо слова и бројеве, а свему томе нас уче наше Драгана и Марија.

Драгана Трипковић, Марија Марковић

Ђаци прваци

И овог септембра познати звук звона означио је почетак нове школске године. Наша школа је богатија за још три ђака: Кјару, Стефана и Уроша.

У част поласка у школу ђака првака, њихови другари из предшколског и основне школе приредили су пригодну приредбу. Општина Савски венц поклонила им је предивне ранчеве и школски прибор.

Драги прваци будите безбрижни у овој кући подршке, топлине и знања. Наши осмеси, стрпљење и упорност водиће вас кроз царство бројева, слова, игре и правог другарства.

Александра Радевић

Наши средњошколци

После обављене професионалне орјентације током школске 2013/2014 године, у овој школској години стигла нам је нова генерација средњошколаца. Ученици се образују за различита занимања, у трогодишњем и четворогодишњем трајању.

ТРОГОДИШЊЕ ОБРАЗОВАЊЕ

Подручје рада: Шумарство и обрада дрвета

Занимања: столар, тапетар, извођач дрвне галантерије

Подручје рада: Машинство и обрада метала

Занимања: бравар, лимар, аутолимар, електрозаваривач, инсталатер грејања и климатизације, машинбравар, металостругар

Подручје рада: Хемија неметали и графичарство

Занимања: књиговезац, картонажер, аутолакирер, вулканизер, грнчар-лончар

Подручје рада: Текстилство и кожарство

Занимања: шивач текстила, шивач коже

Подручје рада: Личне услуге

Занимање: женски фризер

Подручје рада: Пољопривреда и производња хране

Занимање: пекар

ЧЕТВОРОГОДИШЊЕ ОБРАЗОВАЊЕ

Подручје рада: Хемија, неметали и графичарство

Занимање: техничар припреме графичке производње

Професионална пракса се одвија у школским радионицама:

- фризерском салону,
- кројачкој радионици и
- столарској радионици.

Практична настава се одвија и у отвореној привреди, односно различитим предузећима са којима школа има уговор о сарадњи.

Новој генерацији средњошколаца желимо пуно среће и успеха у школовању!

Светлана Матовић

Специјалистичко образовање у једногодишњем трајању

Школа има верификацију за остваривање наставних планова и програма за стицање специјалистичког образовања у једногодишњем трајању у подручју рада делатност личних услуга, за образовне профиле: креатор женских фризура, креатор мушких фризура и креатор маникир и педикир.

Образовни програми за креаторе мушких и женских фризура конципирани су тако да у реализацији омогућавају стицање теоријских знања из савремене технологије креирања фризура и власуљарских предмета и практично оспособљавање кандидата за креирање савремених фризура.

Кроз наставу кандидати би требало да се упознају са најновијим достигнућима у креирању разних врста мушких и женских фризура, да се оспособе за практично уметничко и савремено обликовање фризура, да развијају смисао за креативно обликовање као и развијање навика да прате савремену стручну литературу, посећују стручне семинаре, ревије и друге облике представљања најновијих достигнућа у фризерској струци.

Предмети који се изучавају у току једногодишње специјализације

Креатор женских фризура, креатор мушких фризура, креатор маникир и педикир

А. Заједнички предмети за све образовне профиле

1. Страни језик
2. Социјална психологија

Б. Стручни предмети

1. Познавање препарата
2. Естетско обликовање
3. Теорија форме
4. Социологија културе
5. Креација фризура
6. Здравствена култура
7. Практична настава у блоку

Услови за упис:

- * лице које има завршен III степен стручне спреме одговарајућег образовног профила – фризер (мушки или женски), маникир и педикир
- * две године рада у струци (доказ: уписан стаж у радној књижици)
- * извод из матичне књиге рођених

Школске 2013/2014 год. организовали смо припремну и консултативно - инструктивну наставу. Наишли смо на први проблем, који смо и очекивали, при реализацији наставног програма. Сви кандидати су у радном односу, нису у близини школе, много времена проводе у путовању. Оно што нас је обрадовало је сазнање да су они у средњој школи савладали основе коришћења нове технологије у комуникацији email-ом, skype-ом, мобилним телефоном, а то нам је много олакшало реализацију наставних планова и веома успешну едукацију.

Специјалистичко образовање је веома успешно завршило пет ученика:

1. Пајић Магдалена
2. Петронијевић Дарко
3. Тодоровић Јована
4. Николић Катарина
5. Велимировић Милена

Ученицима од срца честитамо и желимо пуно успеха у даљем животу и раду!

Светлана Матовић

Наше мало ходочашће

Октобар је почео окупан сунцем. Ми смо одлучили да кренемо и заронимо у Божију лепоту. Гледали смо кроз прозоре трамваја и аутобуса како пролазе ужурбани људи, брзи аутомобили. Видели смо баште и њиве у Великом Селу, вредне сељаке и резултате њиховог труда: свуда поврће и воће. Црвена, зелена, наранџаста боја нас запљускује и плаво небо изнад нас. На крају асфалтираног пута као Сунце међу смарагдима благодарошћу окупан чекао нас је манастир посвећен Светом Архиђакону Стефану. Манастир је изграђен у време Немањића. Даривали су га и чували Лазаревићи и Бранковићи. Турци су до темеља уништили манастир, убијали и протеривали монаштво. Манастир је страдао као и српски народ. Патријарх Герман је наложио обнову 60-их година 20. века. Манастир има честицу моштију Светог Стефана, чудотворну икону Мајке Божије, а постоји и мишљење да су мошти Светога Саве брижљиво чуване овде. Запалили смо свеће и Богу се помолили. Добро смо се одморили. Наш добри домаћин, игуман Андреј је благословио да нас послуже. На трпези у лепој и пространој манастирској трпезарији било је џема, ајвара, хлеба, кифли, колача, сока, сладоледа и наравно кафа за нас одрасле. После игре и шетње, прочитана нам је молитва за здравље и миросани смо уљем из кандила испред Богородичне чудотворне иконе. Отац игуман Андреј нас је позвао и замолио да дођемо поново.

Дијана Вуковић

Излет у Тршић

Једнодневни излет за ученике основне и средње школе релизован је 22. октобра 2014. године. Наша дестинација ове године био је Тршић.

У раним јутарњим часовима, окупило се око 80 ученика и наставника. После трочасовне возње аутобусом стигли смо у манастир Троноша, где смо обишли Музеј старе српске књиге, који је отворен као успомена на школовање Вука Стефановића Караџића. После ручка, обишли смо и етнографски парк са спомен кућом Вука Стефановића Караџића.

На излету смо много видели и научили, али и уживали, дружили се. Актив виших разреда ће искористити снимке и фотографије са излета за припрему и реализацију угледног часа на тему "Живот и рад Вука Стефановића Караџића", који је планиран у другом полугодишту ове школске године.

Станислава Јекић

Ланина марама

Био је октобар. Јутро лепо и хладно. Ми, ђаци првог, другог и трећег разреда, са нашим наставницама, били смо на једном много лепом месту. Ходање, улазак у аутобус, путовање, за нашег друга Ђорђа био је велики напор, али је све јуначки истрпео. На првом месту је другарство и љубав.

Из аутобуса смо изашли и нашли се пред капијом манастирског дворишта, што се зове порта. Зелена ливада и бели манастир, а околна шарена, јесења шума. У једној корпи било је пуно марама. Када улазе у манастир девојчице ставе мараму на главу, имају сукњу, не вичу, а и дечаки исто тако: пристојно се понашају, носе панталоне и скину капу са главе. Е, видим ја тамо једну дивну бордо мараму, узмем је, ставим на главу и наместим лепо, да будем лепа.

Ушли смо у цркву Светих Арханђела Михаила и Гаврила. Фрескопис је скоро завршен. Дивне боје, дивни Свети, лепота једна. Целивали смо престону икону, то је она на средини цркве. Неки другари су се крили у левој певници, неки су гледали пламичке како нежно трепере из кандила, а неки су се лепо, полако и правилно крстили.

У другој цркви смо целивали икону Светог Нектарија Егинског. Овог Светитеља многи воле и поштују, а неки причају кроз сузе како им је Светитељ помогао у болести и колико су му захвални.

После смо стајали код једног великог, лепог, белог крста. Ту је сахрањен патријарх Павле. Он је био добар и скроман човек, а говорио је често: "Будите људи". Ово је изгледа много важно, па сам ја чврсто одлучила да будем добра, иако ми многи кажу да ја то већ јесам.

Мада судећи по томе какви су одрасли, можда то њима баш и није довољно јасно, па ћу се ја ипак потрудити.

Једна добра тета из црквене продавнице нам је у кухињи скувала чај, донела шећер у коцкама и ратлук. Намазали смо џем на хлеб, па смо се почастили. Махала сам ногама седећи на клупи. Прстима ми је било хладно, а у срцу топло, топло.

И тако, враћамо се ми из манастира Раковица аутобусом. Промичу птице и небо, аутомобили, а мени манастирска марама још на глави. Баш сам лепа. Неко ће је већ вратити у манастир.

Записала наставница мислећи да овако размишља њена ученица.

Дијана Вуковић

Причешће

Божји пост траје до 7. јануара. Ето нам прилике да очистимо упрљано и исправимо искварено, у себи. Ето нам части да чешће приступимо Светој Чаши и сјединимо се са Необухватљивим, да кроз Свето Причешће примимо благодат, ту енергију живота вечног живог Бога. Чудо над чудима, још живи овде, а спојени са вечношћу приступајући Светој Чаши, ми усиновљени, иако створени. Не можемо ми због страха и маловерја, Господе, схватити љубав Твоју и назначење наше.

У децембру су се причестили наши добри и посебни ђаци, наша деца. Ми смо њихови наставници, а од деце сви можемо много да научимо и обогатимо себе.

Дијана Вуковић

Крштење

У цркви Вазнесења Господњег 1. новембра, крштени су наши ђаци Вељко и Вук, као и Вуков брат Урош и сестрица Јована. На крају Свете Литургије деца су причешћена. Нека је на здравље и на спасење. Сада водом крштења окупани и крилима Анђела Чувара Хранитеља закриљени путују кроз живот који нема краја.

Дијана Вуковић

У Народном музеју

Народни музеј основан је указом министра просвете Јована Стерије Поповића, 10. маја 1844. године, као Музеум српски, који је на једном месту требало да сабере старине и да их за потомство сачува. Народни музеј у Београду је посвећен заштити, интерпретацији и промоцији слојевитог, мултикултурног наслеђа централног Балкана и Европе – култура од праисторије до данас – кроз археолошку, нумизматичку и уметничку грађу. Музеј прикупља, чува и штити уметничка дела. Он тумачи историјске и савремене културе, национални идентитет, али и служи као извор сазнања и активан центар учења у заједници и окружењу. Видели смо изложбе: Хенри Мур – графичар, Оснивачи “Ладе”, Марко Мурат и Кроз лице музеја.

Хенри Мур (1898-1986) био је вајар, цртач и графичар, а остао је запамћен као најзначајнији британски скулптор 20. века. Мур је веровао да је добар цртеж основа за сваку скулптуру. Уметничка дела представљена у оквиру изложбе Хенри Мур – графичар припадају посебној колекцији Музеја без зидова British Council-a, коју је сам уметник, 1984. године, обогатио донацијом за више од 200 изузетних радова. Изложба је представила 80 графика, 5 модела скулптура и један радни модел, који су настали у периоду од 1934. до 1984. године. Мурови радови на папиру, било да су рађени као цртеж или неком од графичких техника, најпре на литографском камену или бакарној плочи, баве се природним формама, различитим аспектима поимања људске фигуре, студијама животиња, скулпторалних представа у пејзажима и архитектонским целинама. Интересантан је податак да је, током живота, Мур израдио на стотине Идеја за скулптуру, чији назив указује на чињницу да је реч о дводимензионалним предлошцима за тродимензионалне објекте. Познаваоци Муровог стваралашта истичу и то да је уметник веома често израђивао тродимензионалне моделе у гипсу, који су потом постајали субјект његових цртежа и графика. Изложбу прати и сет фотографија о животу и специфичном стваралчком процесу овог уметника.

Прошле године навршило се 150 година од рођења Марка Мурата, као и 110 година од оснивања Друштва српских уметника “Лада”. Ово друштво основано је 1904. године, уочи отварања Прве југословенске уметничке изложбе у Београду, посвећене стогодишњици Првог српског устанка. Оснивачи овог, свакако међу најстаријим уметничким удружењима, били су најзначајнији прегаоци српске културе тог доба: Урош Предић, Ђорђе Јовановић, Риста Вукановић, Бета Вукановић, Марко Мурат, Симеон Роксандић и Петар Убавкић. Током трајања Прве југословенској изложбе зачала се мисао о оснивању Савеза југословенских уметника “Лада”, који је већ децембра исте 1904. године и установљен у Софији. Савез су

чинила национална удружења са истим именом, која су, осим у Београду, устоличена у Загребу и Софији. Друштво српских уметника “Лада” постоји и активно је и данас, представљајући јединствено сведочанство о удруживању уметника са јасним националним опредељењем, уједно посвећених тада новој и снажној идеји југословенства. Истакнуту улогу у оснивању “Ладе” имао је и Марко Мурат, тако да поставка радова аутора оснивача “Ладе” чини логичну везу са изложбом која нуди увид у преглед Муратовог стваралаштва.

Изложба слика и цртежа Марка Мурата представила је свих двадесет седам слика изведених техником уља и један акварел Марка Мурата из Народног музеја, насталих у распону од 1889. до 1936. године. На основу њих могу да се прате домети овог уметника и токови српске уметности у прве две деценије XX века. Поред слика, поставку је употпунио и одабир начињен од 120 Муратових радова на папиру, три скицен-блока и две бележнице малог формата са преко 150 листова који се чувају у Кабинету цртежа и

графика Народног музеја. За развој уметности у Србији, Мурат је значајан као сликар, учесник бројних изложби, ликовни педагог (наставник у београдским гимназијама и Уметничко-занатској школи), али био је и члан многих комисија и жирија, као и један од оснивача Друштва српских уметника Лада.

Врло је битан и као председник Одбора за уметничке послове Србије и Југословенства, основаног под покровитељством, тада престолонаследника, потом краља Александра I Карађорђевића, о чијем се ликовном образовању Мурат старао 1903/1904. године. На његово залагање, уз свесрдну подршку српског монарха и ујединитеља – оснивача Југославије, установљено је Надлештво за умјетност и споменике у Дубровнику. Мурат је

значајан и као један од утемељивача тзв. Београдске школе, коју су чинили и уметници српске и осталих националности.

Изложба Кроз лице музеја представља сведочанство о историји Народног музеја у Београду. Овом поставком обележено је 170 година постојања националног музеја. Круг људи који су задужили Музеј превазилази стандардне оквире једне институције. Кроз испреплетане приче о 41 предмету и 28 одабраних личности, из другачијег и приснијег угла, посетиоци су могли да сагледају историјат изузетних археолошких, историјско уметничких, нумизматичких збирки и збирки медаља, недовољно познату музеолошку делатност, као и начела и циљеве Музеја за које су се залагали музејски посланици.

Ива Урдаревић

Посета Калемегдану - Римски бунар -

Калемегдан је простор око Београдске тврђаве, а она је једна од највећих европских тврђава. Подигнута је на високом гребену који се уздиже изнад ушћа Саве у Дунав.

Назив Калемегдан потиче од турске речи "кале" што значи град и "мегдан" што значи поље. Калемегдан значи - поље изнад града. Калемегдан је најлепши београдски парк. У њему увек има посетилаца, туриста, шетача и заљубљеника у предиван поглед који се пружа на Саву и Дунав. Турци су Калемегдан назвали и Фићир-бајир, што значи брег за размишљање. На Калемегдану се налази велики број знаменитости, а ученици наше школе су обишли Римски бунар, Сахат кулу, Барутану и кулу Небојша. Посебан утисак на ученике оставио је поглед на Римски бунар и прича о њему.

Претпоставља се да је Римски бунар саграђен између 1717. и 1731. године, а градили су га Аустријанци. На улазу су постављена велика метална врата иза којих се налази главни ходник дугачак око 20 метара. Степениште се састоји од 2 спирална ходника, који су обавијени око бунара, са 212 степеница. Једним степеништем се силази, а другим пење назад, ка излазу из бунара. Већ на петом метру капље вода па је степениште клизаво. Бунар је дубок 60,15 метара, а пречник му је 3,4 метра. Озидан је циглом, а

ограђен чврстом металном оградом и покривен решетком. Римски бунар није класичан бунар, већ је то цистерна која се напаја површинским водама и нема тајне пролазе као што се веровало.

За Римски бунар везују се многе занимљиве приче. Једна од њих је да је 1494. године, 37 угарских завереника планирало да преда град Београд Турцима без борбе, а за огроман новац. Предаја града би успела да угарски војвода Павле није сазнао за заверу и хитно се вратио из Темишвара у Београд. Турци су отерани са бедема, а завереници су конопцима спуштани на дно сувог бунара. Ту су изгладњивани, а када им се ум помрачио од глади, бачени су им ножеви тако да су се међусобно клали и прождирали један другог.

Друга прича се десила поводом неуспелог атентата на краља Милана Обреновића, 1882. године у Саборној цркви. Революционарке Јелена Илка-Марковић и Ленка Книћанин биле су уплетене у неуспели атентат. Јелена је пуцала на краља, али је ранила Марију из Лознице. Јелена и Ленка су

биле ухапшене. Јелена је извршила самоубиство у затвору, а Ленка је била затворена у Римском бунару. Чували су је војници. Постоје тврдње да су Ленку мучили, хранећи је сланом рибом без воде. Кад су је водили на саслушање, угледала је бару пуну прљаве воде коју је хтела да пије, али јој нису дозволили. Војник који ју је чувао, пронађен је убијен, а она угушена пешкиром - 2 месеца пре суђења. Њена смрт никада није расветљена. Метак који је Јелена испалила је пронађен и краљ Милан је наредио да га опточе брилијантима и рубинима и да од њега направе иглу за кравату. Ова необична игла се и данас чува у Музеју града Београда.

Следећа прича се везује за 1956. годину. Извесни Београђанин је хтео да се ослободи своје љубавнице и гурнуо је у Римски бунар. Рониоци су је тражили, али је нису нашли. Тело нестале жене испивало је након 10 дана. Верује се да убица не би био никада пронађен да у џепу није имао сачувану трамвајску карту са истим серијским бројем који је пронађен код жртве.

Гордана Петровић

Сахат кула

Једно од знаменитости Калемегдана је Сахат кула. То је један од малобројних објеката на Београдској тврђави, који није претрпео значајна оштећења, тако да су очувана аутентична архитектонска и стилска обележја. Њен изглед говори о времену њеног настанка. Грађена је од 1740. до 1789. године. Градња је започета за време аустроугарске управе под вођством венецијанског градитеља Андреа Корнара, а довршена под турском влашћу, али са истим градитељом. Кула са сатом је препознатљив детаљ у турским чаршијама али се ретко јавља у тврђавама, тако да се Београдска тврђава по томе може сматрати неуобичајеним примером. Кула је висока 27,5 метара и при њеном врху налази се сат - на турском "сахат", од чега и потиче назив Сахат кула. Часовник има централни механизам, тегове и два гонга, а између два навијања, може да ради око недељу дана. Ориганлни механизам је израђен почетком 20. века, у звоноливници Пантелић из Земунa. Иако је овај механизам обновљен и оспособљен, ипак је уграђен микрорачунарски контролисан систем са електромоторима, сензорима и електромагнетима, који

откуцава на четврт сата. Стари механизам се чува. Сатни механизам данас ради на савременим принципима. До сата на кули, посетиоци стижу дрвеним степеницама. Одозго се пружа чаробан поглед на цео Београд и зато је незамислива посета Калемегдану без обиласка Сахат куле.

Гордана Петровић

Ево и неколико утисака ученика:

Поглед са Калемегдана

Калемегдан је један од најпознатијих делова Београда. Није ни чудо што је познат, јер је прелеп. Ја радо идем на Калемегдан. Тамо осећам мир у овом великом граду. Кад гледам зидине Калемегдана размишљам о историји, замишљам радње које су се десиле у прошлости и остале утиснуте у камену. Такође, јако волим скулптуре и споменике који се ту налазе. Увек их гледам са задовољством. Омиљени део ми је на врху Калемегдана, одатле је најлепши поглед на Београд. Виде се реке Сава и Дунав. Најлепше је ноћу, јер се види сва мистерија овог места. У мраку је све другачије, зато ја волим поглед са Калемегдана, јер тако памтим слику Београда.

Марко Илић IV/1 С.Ш.

Крајем септембра група од двадесетак ученика и професора је кренула пут Калемегдана. Често идем на Калемегдан, али постоје места на којима

нисам била: Сахат кула и Римски бунар, које сам видела први пут и изложба "Але и бауци" на којој сам била и пре три године. За око ми је запала Сахат кула. наизглед једна сасвим обична, висока кула са четири велика сата која показују исток, запад, север и југ. Водич нам је рекао да се поделимо у групе, по седморо ученика. Прва група, у којој сам била и ја, кренула је "у поход".

Када смо ушли у Сахат кулу, видели смо четири тега прикачена на конопац и уске степенице. Почели смо да се пењемо и осетили како степенице шкрипе. Пели смо се неколико минута. На врху нас је дочекао прелеп поглед на Нови Београд, Земун, шуме... Сви смо били одушевљени призором. Водич нам је причао о Сахат-кули. Сазнала сам да је висока 27м, саградили су је Турци, па је по томе, сем што има сат добила име, јер сахат на турском значи сат. Сазнала сам да тегови, које смо видели, "вуку" казаљке и тако се мери време. Сада је сат у квару, па се оглашава само на сат времена, а пре се оглашавао и на петнаест минута и на пола сата. На жалост, ја нисам имала ту част да осетим оглашавање, али зато је имала последња група.

Веома сам срећна што сам била на овом лепом месту, али сам и поносна што наша држава има овако лепо културно наслеђе.

Наташа Обреновић IV/1 С.Ш.

Школска слава

Ученици, наставници и запослени у Школи за оштећене слухом-наглуве "Стефан Дечански," прославили су и ове године школску славу, 24. новембра.

Свечану атмосферу уприличио је и присуство хора из Покровске цркве и протојереја из Вазнесењске цркве. Школа је одисала топлином и миром, док су славски колач ломили свештеник, директорка и присутна деца. Многобројни гости су учинили да атмосфера у школи буде још радоснија. Најталентованији ученици су имали прилику да учествују у школској приредби, где су показали изузетне кореографске, позоришне, рецитаторске и многе друге вештине и таленте. Учествовали су наши најмилији и најмлађи предшколци, ученици основне и средње школе.

Приповедали су о Стефану Дечанском и за тренутак поново оживели историју и његов живот. Уважене госте су још једном подсетили на најважније тренутке и завештања овог светитеља.

Александра Радевић

Новогодишње дружење

Дана 24. децембра, у нашој школи, организована је приредба, коју су спремили наши другари, заједно са својим наставницима из предшколске групе и продуженог боравка. Уследио је, сада већ традиционални, новогодишњи маскенбал, који се организује трећи пут за редом, у организацији наставнице Весне Костић. Целодневни спектал употпунила је плесна група "Чигра". Са њима смо сви плесали, а онда је дошао и годину дана чекани

Деда Мраз. Сви смо били одушевљени. Деда Мраз нам је поделио поклоне. Догађају су присуствовали и челници општине Савски венац, на челу са њиховим председником. Придружила нам се и група деце, са територије општине, која је активно учествовала у забави. Целу манифестацију употпуниле су и медијске куће телевизије Пинк и Студио Б. Захваљујемо се општини Савски венац и њиховом председнику на прелепом дружењу и предивним новогодишњим пакетићима.

Марија Марковић

Вести из ACES мреже

Иако ове године није било новог конкурса за пројекте Академије Средње Европских школа (ACES), мрежа и даље вредно ради и припрема се за наредне пројектне активности.

Година паузе искоришћена је за евалуацију постигнутих резултата, током седам година постојања мреже. Издат је приручник на тему међународне сарадње и школских партнерских пројеката и послат свим школама, које су до сада

учествовале, а доступан је и на интернет сајту ове организације (www.aces.or.at).

Такође, формирана је и збирка “алата” за наставнике и ученике и објављена на сајту ACES-а. То су, заправо, примери добре праксе, односно предлози различитих активности, које су прво примењене на пројектима, а затим поново тестиране у учионици.

Изабрани су и нови чланови ACES савета. Чланови Савета су 4 наставника и 4 ученика из 15 програмских земаља. Савет ACES-а заправо представља спону између менаџмента пројекта и наставника и ученика, који пројекте реализују у школама. Мандат чланова Савета траје две године. Сваке године се бирају 4 нова члана (2 наставника и 2 ученика). Ове године за члана ACES Савета изабрана је Ива Урдаревић.

Састанак ACES Савета одржан је 3. и 4. децембра у Бечу, у просторијама координатора мреже, INTERKULTURELLES ZENTRUM-а. Присуствовали су и представници Erste фондације, као и други сарадници мреже. На састанку се причало о најављеним изменама у начину реализације ACES пројеката, али и о резултатима евалуације.

15. јануара изашао је нови конкурс за ACES пројекте, на тему солидарности (“Ми бринемо, усуђујемо се и делимо”). Прихватили смо понуду за партнерство са школом из Македоније, а можда нам се прикључи још једна школа из Босне и Херцеговине, или Словеније. Предвиђено је да пројекти трају дуже него до сада, односно реализују се до половине маја месеца. Рок за подношење предлога пројеката је 15. април, па размислите...

Ива Урдаревић

49. Дечји октобарски салон

У оквиру традиционалног Октобарског салона, 2. октобра, у Музеју примењене уметности у Београду, отворена је изложба ликовних и примењених радова деце Србије. Ове године изложба је посвећена теми спорта, са називом “Ја волим спорт”. Изложено је 177 радова, а међу изабраним је и рад наше Ленке Пројовић, ученице седмог разреда. Изузетно леп и креативан рад, у асамблаж техници, на тему “Мој спорт – тенис”, добио је велико признање – Похвалну награду. Велику радост и признање Ленки су приредили њени другови и другарице који су заједно са разредним старешином Весном Костић и наставницом ликовне културе присуствовали завршној свечаности и додели награда.

Ксенија Тодоровић

Ликовна изложба СВУРФ- а

У лепој и скромној Кући краља Петра Првог Карађорђевића, 2. децембра, у оквиру СВУРФ-а отворена је традиционална изложба ликовних радова ученика свих школа, са територије општине Савски Венац. И ове године, као и ранијих, на конкурс су учествовали и наши ученици из основне и средње школе. Велики број њихових лепих и запажених радова нашло се на зидовима изложбеног простора овог старог здања.

Ксенија Тодоровић

Додела награде СВУРФ- а

На завршној вечери СВУРФ-а, 23. децембра, у Театру 78 приказан је пригодан програм. Наступили су учесници СВУРФ-а, из музичког и позоришног дела такмичења. Уследила је додела награда. Награду СВУРФ-а добио је наш Марко Илић, ученик IV/1 С.Ш. за зрео ликовни израз, а и школа је добила награду за изванредну селекцију ликовних радова.

Славенка Јанковић

Спортске вести

Као и обично, и у овом полугодишту смо били активни у бројним спортским активностима.

- Учествовали смо на манифестацији "Трчим да свету поручим", 6. септембра, на атлетској стази у Кошутњаку. Циљ ове трке је да промовише спорт за особе са инвалидитетом. Идеја је била да учесници, при пријави, донесу своју поруку (једна реч, писмо, цртеж) која је њима битна и коју желе да поруче заједници. На крају ове трке од 400 м, поруке су завезане за балоне који су пуштени са центра игралишта у небо, са циљем побољшања положаја особа са инвалидитетом и слања поруке свету.

- У септембру смо учествовали и на "Играма без граница", које је на базену СЦ "Олимп", на Звездари, организовао Спортски савез са инвалидитетом Београда.

- У октобру, ученици школе учествовали су на Отвореном турниру у стоном тенису, у организацији Спортског савеза особа са инвалидитетом Београда. На овом такмичењу, у мушкој конкуренцији, Војислав Ђорђевић је освојио прво, Ненад Срећковић друго, а Тибор Илић треће место. У женској конкуренцији, прво место освојила је Хелена Грујоски, друго Есма Хаџић, а трећа је била Теодора Баљак.

- Двадесет и деветог октобра учествовали смо на Првенству Београда у боћању, које је поводом Недеље солидарности, у СЦ "Олимп", организовао Спортски савез особа са инвалидитетом Београда, у сарадњи са Друштвом за спорт и рекреацију инвалида Звездаре, а под покровитељством Скупштине града - Секретаријата за спорт и омладину.

- Учествовали смо и на Првенству Београда у пливању, које је 12. новембра, одржано на базену СЦ "Бањица". У мушкој конкуренцији, прво место је освојио наш бивши ученик Стефан Мијаиловић, док је Милош Илић био други, а Војислав Ђорђевић трећи. Наша бивша ученица Јасмина Коруневски освојила је прво место у

женској конкуренцији, друга је била Теодора Баљак, а трећа Есма Хаџић.

- 16. новембра ученици су учествовали и на Првенству Србије у пливању, које је одржано на базену "Милан Гале Мушкатиновић" у Београду.

- 5. децембра, ученици школе учествовали су на манифестацији "Спортски дан ОСИ" у СЦ "Олимп".

Дечије спортске игре

Спортски савез особа са инвалидитетом организовао је спортску приредбу "Дечије спортске игре", ове године са хуманитарним карактером. Циљ спортских игара био је да још једном подсети и подстакну на потребу помоћи пострадалима од полава, конкретно школи у Текији, па су спортске игре одржане под називом "Текија у срцу". Манифестација је намењена деци и младима. Циљ је да се представи сво богатство садржаја, које кроз своје програме нуди спортски савез - стони тенис, корективна гимнастика, плочице, боћање, пикадо, висећа кугла, шах, фудбал, кошарка... Учесници су имали могућност да се непосредно опробају у свакој од дисциплина.

Славица Убовић, Дарко Ђорић

Врева 2014

Ученици школе учествовали су на другом уличном фестивалу активизма - Врева, који је одржан од 10. до 13. септембра, на улицама Београда. Фестивал Врева је посвећен културном активизму. Идеја фестивала је да уметност изведе у просторе у којима публика нема навику да учествује у процесу естетске размене.

Ученици школе су учествовали у перформансу "Руке и глас" који су заједнички организовали удружење Поезин и Удружење тумача за лица оштећеног слуха Србије (УТЛОСС), испред Културног центра Београда. Ученици школе су написали песме о свом животу или неким за њих битним стварима, а извели су их заједно са члановима удружења Поезин и УТЛОСС, који су били њихов глас, док су наши ученици рецитовали на знаковном језику. Такође, плесна група ученика школе представила се публици једном својом кореографијом.

Гордана Јуришић

Ево и песама које су настале у сарадњи наших садашњих и бивших ученика са слем песмицама:

Музика

Музика обогаћује људе
Слушаш, видиш, осећаш
Налете радосне
Музиком предосећаш
Сву топлину пролећа
Кад људи загледи у месец
Слушају те ведре ноте
Осмехују се један другом
И у друштву певају
Осећајући добре вибрације
Ваздух свуда мирише на љубав
И моја нота позива људе
На плес другарства
Радујем се свакој речи
Компонујем своју радост
Док загледи у ритам
Свет одсвирам неки лепши
Музика је богатство
Непресушан извор боја, доживљаја
Осећаја, осмеха, загрљаја
И док сунце обасја наша лица
Упловљена у осмех безбрижности
И док живот корача
У ритму песковитих обала
Музика је молитва која нас све лечи
Живот уз њу је све лакши и лепши
И лакши и лепши
И лакши и лепши

Кристина Форго

Где сте пријатељи

Где сте пријатељи
Где сте пријатељи
Молим вас реците ми где сте
Где сте, где сте
Ја сам сам
У овом мрачном кутку
У овој соби тишине
Али где сте ви
Само ми реците
Молим вас
Где сте
Ја не знам за страх
Али где сте ви
Пријатељи моји
Где сте, где сте
Помозите ми да кренем
Да скинем овај тамни veo
Да одем из овог мрачног кутка
Из ове собе тишине
Ја сам тако усамљен
И мука ми је
Мени је дојадило
Дојадило ми је, дојадило
Да гледам како се због мене
Моји најдражи муче
Говорим себи да ћу све учинити
Да се ситуација промени
Да ћу отићи негде далеко, далеко
И живети боље

Да ћу подићи
Своју породицу на ноге
Да се не осећам више усамљено
Већ поносно
Али где сте ви
Пријатељи моји
Само ми реците
Молим вас
Где сте, где сте
И зашто је некада
Тако тешко рећи
Волим те

Војислав Ђорђевић, II/5 С.Ш.

Љубав и фудбал

Моје срце живи за фудбал
Већ петнаест година
Моје срце је остављено већ четири пута
А многа друга срца куцају за њу
Пет младића боре се за срце моје драге
То је као у фудбалу
Само један може бити љубитељ публике
Само један може постићи гол
И заробити срце моје драге
Које је отишло од мене
Да воли неке друге фудбалере
Који много лошије дају голове
Али у фудбалу, рату и у љубави
Дозвољено је све
Уживали смо у нашој љубави
Док ми је они нису отели
И лоше друштво је заменило
Све моје пољупце
Говорила ми је да ме је преболела
И да више не мисли на мене
Да воли неке друге пријатеље
А мене су болеле њене лажи
Јер осећао сам да није срећна
И да ми се увек враћа
Несигурна у све
Плакала је
И плакао сам
Вређали смо једно друго
Претње су стизале једна другу
А она ме никада није преболела
Иако је месецима глумила
Док се на крају није од свега уморила
Умориле су је лажи
Бесмислене, плитке
А онда ми је једно вече пришла
И рекла ми је да ме воли као првог дана
И да не може да ме заборави

И ништа више није исто
Дани и ноћи пролазе
Ни ми више нисмо исти
Све је сада другачије
Одлучили смо да је нерешено
И да ћемо играти продужетке
Неке нове пенале
За нове победе и поразе

Светислав Ђорђевић

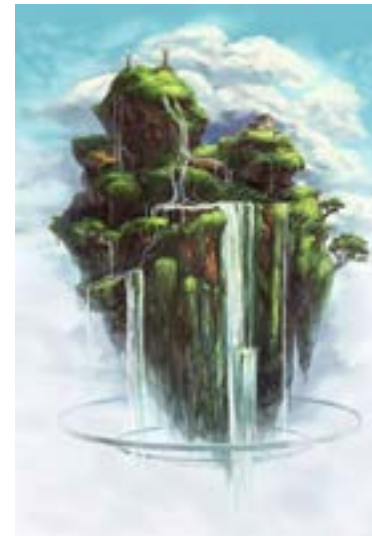

Ритам тишине

У почетку беше реч
 Не за све
 Ја је нисам чула
 У мом почетку беше тишина
 Свако јутро буде нас звукови
 Сат откуцава
 Живимо у ритму звукова
 Несвесно
 Питаш ме какав је мој свет без звука
 Без ритма
 Ја живим у свету где смехом децу не буде
 Где песме не покрећу људе
 Овде речи љубави у паучини бледе
 Овде песме неотплесане се љуте
 И све птице досадно ћуте
 И птице, и песме, и ја, и ви
 Сви једнако ћутимо немо
 Или се само подразумевамо
 Мене која не чујем
 Ипак мучите буком
 Природо грабљивице
 Просејала си и однела
 Сва златна зрнца звукова
 А даровала си ми буку
 Болно зрно
 Којим ме подсећаш да не чујем
 Глувом игром
 Украла си ми радост песме
 Смех сестре, мир кише
 А даровала си ми
 Ударце компресора
 Врисак сестре, урлике беса
 Даровала си ми болне бљескове
 У тами моје тишине
 Подсећање да не чујем
 Ја не желим да песме ћуте
 И желим да се разумемо
 Покрет је мој говор
 Зато желим да плешем
 Али за плес нам треба ритам
 Ритам
 Да
 Један, два, три
 Ритам нас води
 Четири, пет, шест
 Не све
 Нула, нула, нула
 Тишина без ритма
 Нула, нула, нула
 Ја желим да плешем
 Али теби, али теби рођењем

Није обећан плес
 Није
 Зато прихватам
 Глуву игру природе
 Зато урањам у талог буке
 И хватам се за то задње зрно
 Једино њега сам добила
 Мени није дарован плес
 Ја морам укротити буку у ритам
 Ако желим успети на бини живота
 Сада плешем
 И плесом побеђујем
 Паучину на ушима
 Сада се разумемо
 Ја плешем у ритму
 Нула, нула, један
 Укротила сам дивљи ритам
 Седам, осам, девет
 И уживам у ритму тишине
 Зато немој да ме жалиш
 Ја сам свога коња укротила
 А ти
 Дођи у мој свет
 Исте су нам и птице и песме
 Исте су и љубави
 Љубави се дивно ћуте
 А ја знам да ћутим лепше
 Ја знам да загрлим јаче
 На крају беше ритам
 Ја га чујем
 Ја живим у ритму тишине

Есма Хаџић, III/5 С.Ш.

Острво које не постоји

Једна група људи. Једно путовање. Непредвиђене околности. Скретање са пута. И долазак на једно удаљено острво, где започиње нова авантура: заборављених односа са другима и са собом и искустава које у свом свакодневном животу пуном обавеза, устаљених ритмова, наметнутих поредака, не примећујемо. Једна непозната, или можда заборављена земља, у дубоким водама неког океана, или у удаљеним просторима нашег унутрашњег света која нас позива на путовање у живот. Инклузивна представа „Острво које не постоји“, на знаковном језику, настала је као резултат рада у оквиру позоришне школе „Иза знака“, која је трајала од марта до јуна 2014. године, под вођством позоришне асоцијације „Ансамбл Мираж“, у сарадњи са Културно-уметничким друштвом глувих Београда „Радивој Поповић“, а уз подршку Министарства културе и информисања Републике Србије и Градске организације глувих Београда. У представи учествују наши садашњи и бивши ученици: Вера Мићић, Војислав Ђорђевић, Горан Митровић, Есма Хаџић, Наташа Обреновић, Ненад Срећковић, Селма Хаџић и Хелена Грујоски. Представа је премијерно изведена 18. јуна 2014. године, а последњу репризу имали смо прилику да погледамо 17. децембра у просторијама Градске организације глувих Београда.

преузето са: <https://www.facebook.com/events/542352019232947/?pnref=story>

Хемијска магија

Тринаестог октобра, отишли смо у школу “Ђорђе Крстић” да заједно са њиховим ученицима седмог и осмог разреда и наставником Љиљаном Ђурђевић урадимо експерименте. Били смо радосни, јер смо претпостављали да ће то бити нешто ново, што још нисмо видели. Тако је и било. Експерименти су се низали један за другим и сат времена је прошло као трен. Учествовали смо у раду, смејали се и дружили. Када се све завршило, нисмо могли да одредимо шта нам је било најзанимљивије. Свако је имао свој омиљени експеримент, зато смо се договорили да опет у другом полугодишту то поновимо.

Ученици седмог и осмог разреда О.Ш. са наставницама

Радост Европе

Игра, песма, другарство, разумевање другог и другачијег, дечије стваралаштво, синоними су за "Радост Европе" - сусрет деце Европе од 7 – 15 година. Овом манифестацијом се обележава 5. октобар – Светски дан детета. Почетком сваког октобра, београдски малишани, у својим породицама, угосте више стотина вршњака из целе Европе. Деца са собом доносе звук, покрет, слику, обичаје своје земље и различита умећа, која, током шест дана програма, покажу на трговима, улицама и дворанама Београда.

Обележевање 25 година од потписивања Конвенције УН о правима детета, био је повод да тема овогодишњег Сусрета деце Европе "Радост Европе" буду стихови српског писца за децу, Љубивоја Ршумовића, из књиге „Буквар дечјих права“. Љубивоје Ршумовић, који у овој књизи на сликовит начин описује најважније делове Конвенције, добитник је награде UNESCO, као и бројних других домаћих и међународних признања. Буквар је преведен на енглески, италијански, мађарски, румунски, ромски, словачки и македонски језик. Изабрани стихови за тему "Радости Европе" су:

**Биће правде на свету
И знања и лепоте
Деца ће спасити планету
Од мржње и простоте.**

Традиционални 45. Међународни сусрет деце Европе „Радост Европе“ одржан је од 2. до 5. октобра, у Београду, у организацији Дечјег културног центра Београд и под покровитељством Градске управе града Београда. На овој традиционалној манифестацији, наступили су и ученици из наше школе, а Дом за ученике оштећеног слуха био је домаћин учесницима из Румуније.

Преузето са: <http://www.dkcb.rs/radost-evrope>

Час програмирања

У оквиру Европске недеље програмирања, која се обележава у периоду од 11. до 17. октобра, били смо у гостима, код наших пријатеља у ОШ "Бранислав Нушић", на часу програмирања. Час је одржала професорка Катарина Алексић. Ученици су се упознали са значајем и основним принципима програмирања, уз помоћ занимљивих туторијала и едукативних игрица. Пошто су успешно завршили задатке у туторијалу на сајту code.org ученици су добили и сертификате о учешћу и успешно завршеном сату програмирања и разумевању основних поставки информатике.

Ива Урдаревић

Дебатујући Европу

Прошле школске године добили смо позив да учествујемо у пројекту "Дебатујући Европу школе". То је онлајн дискусиона платформа, посебно дизајнирана да омогући ученицима да постави питања политичарима и доносиоцима одлука, дискутују са вршњацима из других земаља и науче више о раду Европске Уније. Пројекат је подржан од стране Европског парламента. Наши ученици поставили су питања у вези образовања глувих и наглувих особа у Европи, запошљавања и права на коришћење знаковног језика. На наша питања је одговорено и покренута је дискусија на сајту www.debatingeurope.eu. Наш рад на овом пројекту послат је и на конкурс Креативне школе и уврштен је у Базу знања као пример добре праксе (www.kreativnaskola.rs).

И ове године смо позвани да учествујемо у овом пројекту, у дискусији на тему информатике и програмирања. Уз помоћ наставника, ученици су смислили питања, превели их на енглески језик и снимили их у форми кратких видео записа које смо послали менаџерима пројекта "Дебатујући Европу школе". Док чекамо да наша питања буду објављена позивамо вас да погледате и укључите се у дебате које смо покренули прошле године.

Ива Урдаревић

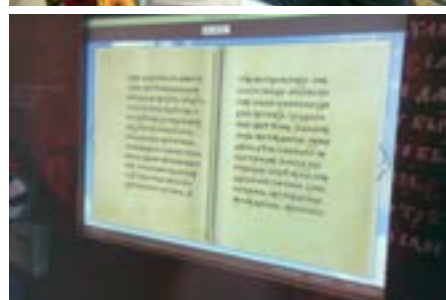

Време је за књигу

Наставници и ученици наше школе, 29. октобра, посетили су 59. међународни Сајам књига. Кина је била почасни гост сајма са слоганом "Књига продубљује пријатељство и сарадњу". Видели смо изложбу чаја и традиционалну кинеску припрему чаја. Одржано је предавање о познатим књижевницима из Кине. На завршетку трибине, књижевници су давали аутограме у стилу кинеског писма. Пажњу нам је привукла дигитална табла о повељи, код штанда Косова и Метохије. Интерактивни садржаји и холограмски прикази пружили су нам илузију да се на моменат налазимо у музеју, или у некој од наших културних баштина на Косову и Метохији, попут Високих Дечана, Грачанице, манастира Бањска... Циљ је био да љубитељ књиге застане очаран песмом и креативношћу, која се шири. Овај штанд је послужио као капија, кроз коју је изашло све оно што су уметници са Косова и Метохија стварали. На највећем штанду излагао је издавач "Вулкан" са највећим избором књига и едукативних материјала за све узрасте – од најмлађег до најстаријег, а међу заинтересованим љубитељима књига било је захтевне деце за куповину едукативних материјала: меких књига, сликовница, бојанки, бројалица, књижних лутки, искакалица, албума, стрипова. Поред излагања књига, било је интересантних играчака за љубитеље игрица као што су: мозгалица, домино, састављање разних геометријских облика од дрвета у целу површину правоугаоног облика, квизови из школских предмета на интерактивној табли и други. Учествовали смо у ЕУ квизу на интерактивној табли. Свашта смо видели током три сата времена за књигу и једва чекамо јубиларни 60. Сајам књига.

Славенка Јанковић

Радионица на Сајму књига

Група ученика основне и средње школе учествовала је на радионици енглеског језика, коју су на београдском сајму књига заједнички организовали Британски савет и EUNIC, тј. Европска мрежа института културе земаља Европске уније. Радионицу је водила професорка Божица Шарић-Цветковић, а учествовали су и ђаци из неколико редовних школа. Ученицима је прво показана фотографија главног лика и замољени су да кажу шта могу да сазнају или претпоставе о тој личности. Затим су гледали кратак филм и проверавали своје почетне идеје. Ученици су, потом, поново гледали филм, али им је дат и препис дијалога из филма да прочитају. У филму се радило о успешном британском спортисти који је доживео тешку саобраћајну несрећу и остао инвалид. Изгубио је обе ноге. Ипак, он се није предао и препустио, већ је наставио да се бори. Такмичио се на Параолимпијским играма у вожњи бицикла којим се управља рукама. Освојио је златну медаљу. Ученицима су затим подељени текстови, у којима су неке речи изостављене. Недостајуће речи су приказане на видео биму. Задатак је био да изаберу оне речи које недостају у тексту који су добили, а затим смо проверили урађено. На крају радионице ученици су замољени да напишу своју поруку са ове радионице. Ученицима се овакав начин рада допао и изразили су жељу да поново учествују у сличним радионицама.

Ива Урдаревић

Чаролија нити

Заједно са групом ученика и професорком Верицом Арула из ОШ "Бранислав Нушић", ученици школе су, 18. децембра, посетили изложбу "Чаролија нити", у Манаковој кући.

Ово је трећа тематска изложба, коју је организовало Удружење за очување и развој ручног ткања, у овој години. На изложби су приказани ручно ткани шалови, а видели смо радионицу и разбоје на којима се тка и сазнали више о поступку ткања.

Ива Урдаревић

Изложба "Церн" у Србији

Петнаестог септембра, ученици: Филиповић Ненад, Баљак Теодора, Илић Тибор, Милованчевић Никола, Степановић Дејан, Фрлог Вања, Николић Лука, Јовановић Огњен, Омеровић Давид и Недељковић Оливер су са наставницом Верицом Станојевић посетили Центар за промоцију науке где је постављена изложба Церна (Европске организације за нуклеарна истраживања). Центар је државна установа надлежна за промоцију и популаризацију науке, а свакодневно покушава да премости јаз између науке и грађана, повезујући напредак и креативност, прошлост и будућност. Посета је била испуњена приказивањем експеримената и активним учешћем наших ученика. Ученици су испробали рад: Ван де Графовог генератора, инструментне машине, центар масе, магнетизам, клупе Жуковског. Задовољни су се вратили у школу са жељом да поново присуствују истим или другим експериментима.

Верица Станојевић

Минисити

Осмог октобра смо се на тренутак препустили радости и упознали децу на потпуно нов начин, кроз избор игара, преузимања улога и самостално бирање окружења. Минисити није играоница већ интерактивни тематски парк за децу. То је мали град, састављен од 25 целина, где деца имају прилику да упознају различита занимања из света одраслих. Деца су интуитивно бирала чиме би волела да се баве, уносила су се у ту улогу, при чему су им помагали обучени аниматори, као и квалитетно опремљене кућице, дизајниране тако да сви реквизити, алати и опрема у њима јесу или подсећају на праве. Деца су изражавала своју креативност и интересовања. На позорници Миниситија су глумили, певали и плесали, а у креативним радионицама сликали, фарбали, месили, правили фризури... Одушевљена деца су тешко напустила овај шарени, едукативни и креативни град, са жељом да му се поново врате.

Станислава Јекић

Чути и разумети

Ове године, последње недеље септембра, по трећи пут, одржана је традиционална хуманитарна акција "Чути и разумети", поводом Светске недеље глувих и наглувих особа. Манифестацију је организовала компанија "Audiovox" у сарадњи са Хуманитарном фондацијом Нови Београд и организацијом Mixer house.

Акција "Чути и разумети" је одржана у простору Mixer house-а у Београду, у петак 26.9.2014. Акценат је био на представљању младих успешних људи, који су и поред дијагностикованог оштећења слуха у раној младости, успели да остваре значајан успех и стекну високо образовање, остваре значајне спортске резултате, формирају породице и слично.

"Идеја нам је да слушно оштећену децу окупимо, да им организујемо један дан који ће изгледати другачије од других, да им направимо мало радости и да подсетимо Србију да је потребна мала, блага помоћ тој деци. Данас овде можете видети децу из разних градова, у госте су нам дошли и млади људи којима је у раном детињству дијагностиковано оштећење слуха." - изјавила је Јела Мрмак.

Манифестацију су ове године подржали наш прослављени ватерполиста Александар Шапић, Прљави инспектор Блажа, Алекса Јелић као и стручњаци из ове области (ОРЛ специјалисти, професори са ФАСПЕР-а) и многи други а у гостима су нам била и деца са оштећеним слухом из Јагодине, Ниша, Новог Сада и Београда. У програму који је водио Прљави Инспектор Блажа уживало је око 150 учесника ове хуманитарне акције.

"Ми спроводимо са "Audiovox"-ом многе акције мерења слуха, као и помоћи особама оштећеног слуха. Одобравамо посебне попусте у нашем новобеоградском клубу, имамо право на куповину апарата за слух који би тој деци помогли, тако да ми већ активно 2-3 године, од када сам ја председник општине, учествујемо у свим тим стварима које њима могу да помогну." - рекао је наш прослављени ватерполиста Александар Шапић.

Преузето са: <http://www.cutirazumeti.com/akcija2014.htm>

Активности одреда извиђача Смотра полетараца Београда

Смотра полетараца Београда 2014., у организацији Савеза извиђача Београда, одржана је у Бео 300 врту. Наш одред је учествовао у овој акцији. Прошетали смо, од беби 300 врта до травњака код јелена, решавајући различите задатке. Код жирафе нас је сачекао контролор са гитаром, па смо учили, научили и певали песмицу "Болесник на три спрата". Са краја на крај 300 врта смо се упознали и са хималајским таром. О алигатору Муји, саставили смо песмицу и на полигону спретности показали колико смо спретни као кенгур, змија, слон, крокодил и ној. Слободно време смо искористили да прошећамо по 300 врту, окрепимо се и сачекамо поделу поделу захвалница и диплома.

Полетарчева новогодишња јелка

Овогодишња акција „Полетарчева новогодишња јелка“ одржана је 21. децембра, у ОШ "Вожд Карађорђе", у Јакову. Ево и песме акције, која упућује на задатке, које су наши извиђачи требало да изврше:

**Данас смо дошли у полетарско царство,
у којем царује велико другарство.
Предводник на јелку сад све више личи,
као у најлепшој новогодишњој причи.
Тамо је полигон који смо требали проћи,
Деда Мразу поклоне да подели помоћи.
Провукли се, поскочили, џакчић на леђима носили,
до јелке коју смо украсима китили.
У полетарском царству пева се и збија шала,
тамо су сва деца весела.
Данас смо дошли у полетарско царство,
у којем царује другарство.
Данас смо дошли у полетарско царство,
у којем царује другарство.**

Пошто нисмо на време добили елаборат акције, нашег Михајла нисмо лепо украсили, јер нисмо имали материјал, али је капица, уз црвени кармин помогла да се "јелка" бар зацрвени. За прелазак полигона требало нам је 2 минута и 45 секунди. Михајлова рецитација "Здравица", Фатимина "Врабац и мачка", као и Селмин састав "Зима", који је пропраћен гестовима, учинили су да акција поприми изглед праве зимске чаролије. Све је утихнуло, док је пажња других полетараца испуњавала простор. Игра, смех, песма и добро расположење обележили су и ову акцију извиђача.

Верица Станојевић, Достана Лазић

Дани дефектолога 2015 Крагујевац, 14.- 17. јануар 2015.

14.01.2015. среда

Првог дана, после отварања "Дана дефектолога 2015", уводне речи Председника УО ДДС, поздравне речи гостију, додељене су повеље и дипломе Фонда "Проф. др Миодраг В. Матић". Диплому и награду "Проф. др Миодраг В.

Матић" добила је наша Наташа Обреновић. У препуној сали Наташа се захвалила на исказаном поверењу и дала обећање да ће и даље правдати указану јој част овако великом наградом. Ми наставници увек се поносимо нашим ђацима, али тог тренутка, пред таквим стручним аудиторијумом, наша срца су жестоко тукла, а сузе радоснице су се појавиле у очима. Наташа се захвалила свима, својим другарицама и друговима, наставницима и целом колективу школе.

Наташа, ми ти још једном од срца честитамо!

15.01.2015. четвртак

Други дан, презентација радова. Оно што је новина, нисмо више распоређени према секцијама, већ према делатности рада: социјална заштита, образовање или рехабилитација. Школа је представљена радом

Светлане Матовић и Лепосаве Петровић са темом: Специјалистичко образовање за особе оштећеног слуха – пример добре праксе. Рад је добро прихваћен. Колеге су се распитивале, какво је то образовање, шта полазници тиме добијају... Ми смо се и овог пута поносили, први смо нашим свршеним ђацима омогућили специјалистичко

образовање.

16.01.2015. петак

Последњег дана представљени су примери успешних пракси из наших установа. Одржана је и интерактивна уметничка радионица, којом је школа представила наше креативно стваралаштво.

Модератор је била дипл. дефектолог Лепосава Петровић, директорка школе. Радионицу су водили наши професори: ликовне културе - Владимир Магделинић, практичне наставе - Славенка Јанковић, обоје бивши ученици школе и дипл. дизајнер текстила - Весна Ћирић, професор средње школе. Радионица је била веома интересантна и успешна. Колеге и колегинице су се са знатижељом прикључивали раду и били одушевљени новим сазнањима. Не могу да одолим, а да не кажем да је радионица била шлаг на торти успешног представљања школе.

На Данима дефектолога, успешно смо презентовали нашу школу, а упознали смо се и са радом у другим школама.

Светлана Матовић, Каја Тасић, Марија Радовановић, Весна Ћирић

Диносауруси на Калемегдану

15. октобра 2014. године били смо у шетњи на Калемегдану. Чули смо да се тамо шетају диносауруси...Кренули смо у потрагу. Када смо их угледали остали смо без даха! Дивни су! И огромни у својој природној величини. Неки су били и помало страшни. Колике имају канџе и опасне оштре зубе!!! Трчали смо између њих, додиривали их, обилазили их, посматрали са свих страна. Заиста изгледају невероватно

на отвореном простору!

Том приликом смо обишли и Природњачки музеј. Тамо смо сазнали још много важних података о диносаурусима. Видели смо како изгледају њихове кости и делови скелета, какви су им отисци стопала, колико су тешки и високи, шта су волели да једу, где су спавали...Видели смо још много фотографија тих величанствених бића. Волели бисмо да их поново обиђемо...

Сенса град среће

СЕНСА град среће је био домаћин једног лепог дружења. У Сенсином простору, у тржном центру Ушће, провели смо једно пријатно поподне, 29.12.2014 године. Неколико тренера нас је научило како да од картона и самолепљивог колаж папира направимо новогодишње јелке. Дружили смо се са другом децом која су била тамо. Понели смо и своје радове које смо направили у оквиру наше креативне радионице у Дому. Показали смо свима како да направе неке од наших лепих и веселих радова.

По завршетку радионице прошетали смо по тржном центру где смо уживали у прелепо украшеном простору. Новогодишње чаролије су биле свуда око нас.

Новогодишња изложба

Традиционална изложба новогодишњих чаролија одржана је у Народној банци Србије, 12. и 13. децембра. Дечји радови одушевили су посетиоце. Својом креативношћу, деца су показала невероватну машту и радост којима су увеличали празнично расположење.

Новогодишње честитке сликане дечјом руком, украси за јелку од шишарки и перлица, као и шарени венчићи, развеселили су пролазнике. Посебну пажњу привукле су кутије за накит и ситнице, израђене од дрвета, украшене декупаж техником. Зимски мотиви, пахуље, јелке, ирваси и Деда Мраз смешили су се са нашег штанда.

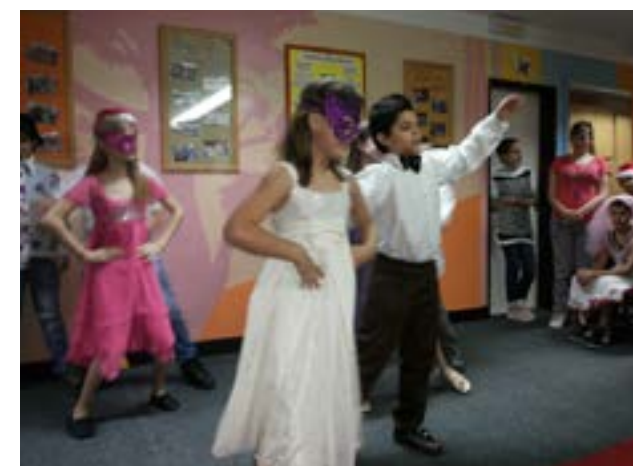
Тако је почео сусрет са Новом годином....

Новогодишњи маскенбал

Најлепши догађај на крају године је маскенбал. Сви се радујемо том дану. Од јутра се припремамо за дефиле по Дому. Договарамо се како ће изгледати наши наступи, скечеви, шале. Тако је било и овог пута. Сви су учествовали. Сви су били весели и насмејани. Понеког нисмо могли да препознамо испод одличних маски. Неко је био смешан, неко страшан, а понеко неспретан. Али су сигурно сви били срећни!!!

Соња Благојевић

Ко се боји грипа још?

Зима не асоцира све људе на исте појмове. За неке је то мирисни чај са јабуком и циметом, за неке снег, санкање, скијање, снежна идила, а за неке грип. Припадам групи људи који при помињању температуре ваздуха мање од 0°C, помисли на ову најзаразнију болест, коју је свако од нас барем једном у животу преболео. Ова подмукла болест годишње однесе неколико хиљада живота услед последица секундарних компликација, које изазове ово обољење.

Грип се преноси удисањем честица вируса које се шире ваздухом, када инфицирана особа у близини кија или кашље, додиром са зараженом или оболелом особом, али и додиривањем заражених предмета.

Повишена телесна температура, главобоља, бол у мишићима и зглобовима, умор, малаксалост и кашаљ уобичајени су симптоми, али се могу јавити и пролив и повраћање. За разлику од прехладе, код грипа је карактеристичан изненадан почетак врло изражених симптома, затим трајање болести од најмање недељу дана, као и осећај исцрпљености чак и након оздрављења.

Код највећег броја оболелих, након 5 до 7 дана, наступа побољшање општег стања. Компликације су ретке, али могу бити опасне и смртоносне за особе старије животне доби, срчане болеснике, особе које болују од респираторне инсуфицијенције, али и све остале хроничне болеснике.

Лечење обухвата одмарање, уз доста узимања топлих напитака и хране. Погрешно је при лечењу грипа употребљавати антибиотике, јер су ти лекови против вируса немоћни. Антипиретик ће снизити температуру, а топли напици ће рехидрирати организам.

Када крајем године почне сезона грипа, остаје нам да се надамо да ће нас заобићи.

Александра Радевић

За најмлађе

Решење: 1. Деда Мраз 2. Зимзелено дрво 3. Пред Нову годину 4. У Поноћ 5. Поклоном 6. Зима 7. Засади је 8. Не чисти улицу 9. У коферу 10. Бор

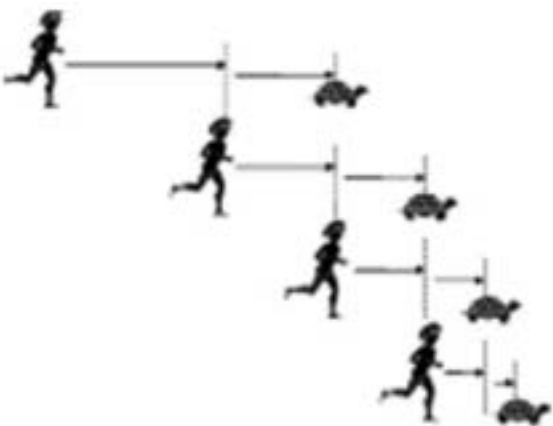
Драгана Трипковић, Марија Марковић

Ахил и корњача

"У трци, најбржи тркач никада не може престићи најспоријег, зато што гонитељ прво мора доћи до тачке одакле је гоњени пошао, па према томе најспорији увек има предност."

Аристотел

Вековима се стотине филозофа, математичара и других мислећих људи "мучи" са Зеноновим парадоксом, тражећи грешку у његовом резонувању. Најчешће се полемика води око поделе коначног интервала на бесконачан број делова. Интересантно је рећи да је за све време једва запамћено име неког од његових критичара, а да при том Зеноново име није избледело. Може се слободно поставити питање да ли је могуће да је Зенон био у праву, и да постоји нека реална ситуација и простор у коме његов модел функционише.

Зенонов парадокс изгледа овако:
Замислите да трче Ахил и корњача. Ахил трчи 10 пута брже од корњаче, али почиње од тачке А, 100 метара иза корњаче која је у тачки К1 (корњача, која је спорија, дата је предност). Да би прстигао корњачу, Ахил мора прво доћи до тачке К1. Међутим, када је Ахил стигао до тачке К1, корњача је прешла 10 метара и дошла до тачке К2. Поново Ахил трчи до К2. Али, као и пре, када је прешао 10 метара корњача је метар испред њега, код тачке К3, и тако даље (корњача ће увек имати предност над Ахилом, ма колико мала она била). Према томе Ахил никада не може престићи корњачу.

Зенону и осталим Елејцима, као и свима нама, јасно је да се одапета стрела помиче и да Ахилеј (или било који други човек) може стићи корњачу. Међутим, овим парадоксом Зенон је желео да покаже да нас поистовећивање материјалног кретања са идеалним математичким односима доводи до контрадикције са личним искуством. То значи да наука о простору и кретању не може бити утемељена на математичким сазнањима него искључиво на личном искуству.
Проблем Ахилејева стицања корњаче решила је теорија конвергентних редова – геометријски ред. Ахилеј ипак и математички стиже корњачу, али то је тема неке друге приче.

Јасмина Невенић

Учимо италијански
Benvenuti sulla pagina italiana

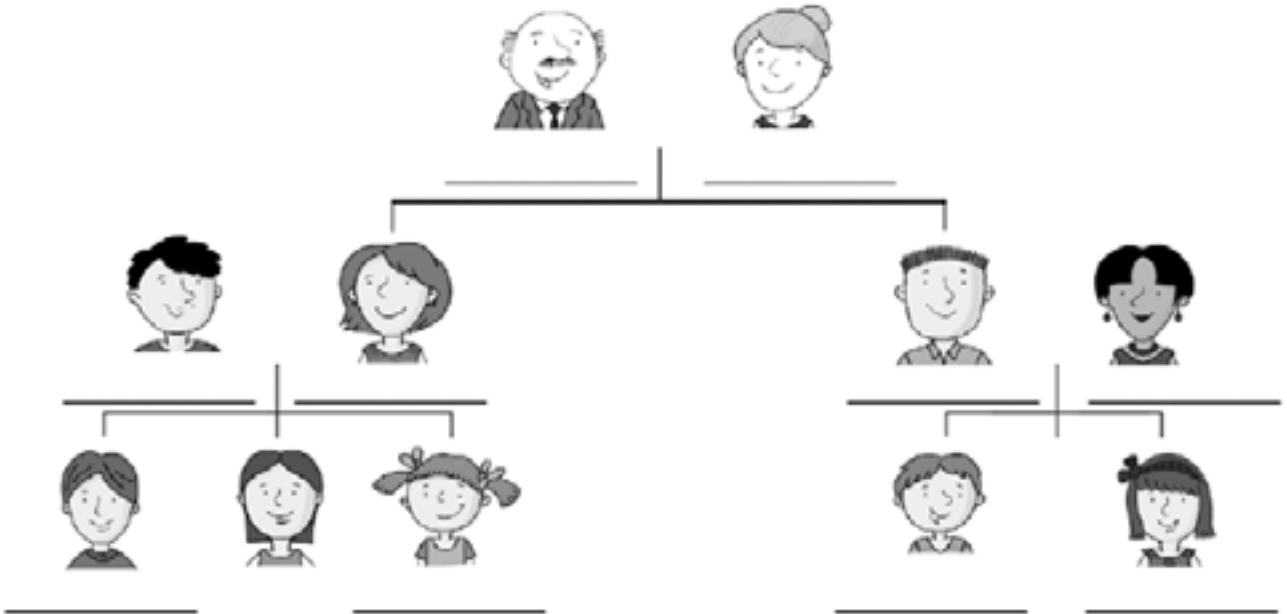
La famiglia
(Породица)

Пронађи скривене речи и сазнај њихова значења:

- **nonno** – деда; **nonna** – баба
- **padre** – отац; **madre** – мајка
- **fratello** - брат; **sorella** –сестра
- **cugino** – рођак; **cugina** – рођака
- **zio** – стиц / ујак; **zia** – стрина / ујна

A	N	I	G	U	C	K	R	A	A
E	J	V	Q	A	G	F	Z	A	I
S	O	R	E	L	L	A	R	X	Z
E	P	O	N	I	G	U	C	M	V
L	I	H	R	N	A	N	N	O	N
Z	O	N	G	F	H	T	J	X	X
E	L	O	L	L	E	T	A	R	F
D	X	N	V	Z	E	R	D	A	P
Q	Q	N	E	R	D	A	M	N	Q
H	K	O	M	Q	P	O	J	Y	M

Замисли породицу! Дај имена свим члановима породице и означи их на слици (на пример: **nonno Slavko**). Даље настави сам/а. Користи речи из претходног вежбања, а ево још неких нових речи: **figlio** - син; **figlia** - ћерка, али у множини је **figli**- синови; **figlie** - ћерке

Александра Радевић

Борба против насиља: Кико и рука

Кико и рука су ликови који се користе у Кампањи Савета Европе **"Једно од петоро"** да се заустави сексуално насиље над децом. Они причају причу која помаже родитељима да објасне својој деци како да направе разлику између добрих и лоших додирова, добрих тајни и лоших тајни. Деца могу такође да науче како да реагују на лоше додире и где да потраже помоћ. Брошуре, лифлети и игре су доступни на веб страници Савета Европе.

Савет Европе је међународна организација сачињена од 47 земаља која има за циљ да промовише и штити људска права свих људи у Европи, укључујући деце.

Преузето са брошуре Савет Европе - Илустрације: Пунга - SER
www.coe.int/oneinfive, www.coe.int/children

www.incesttraumacentar.org.rs

ЕВРОПСКА УНИЈА

Једно од петоро

COUNCIL CONSEIL
OF EUROPE DE L'EUROPE

Играј се са Киком

припремила: Верица Станојевић

Учимо енглески

Упознајте Беч - Discover Vienna

У наставку прочитајте о знаменитостима Беча.
Користите речник да преведете нове речи и изразе.

UNIVERSITY

This oldest university in the German-speaking world was founded in 1365. Yes, you may enter and visit the impressive main library, the beautiful "Arkadenhof", the Aula or even hear a lecture, since the uni is open to the public. Or make your way to the Uni Campus - Altes AKH. This former hospital now hosts over 10 faculties and is considered a "small green town" in itself. Rest in the green courtyards and enjoy the chilled atmosphere among students.

CITY HALL

The Vienna City Hall was built in neogothic style. The "Iron Knight of City Hall" is perched on top of the tower, which measures 103 metres. This knight has become one of the symbols of Vienna. Even a medal of honour is named after him, which means a lot in a city where degrees and medals count more than anything else. On the square in front of city hall lots of festivals and events take place, such as Vienna's biggest Christmas market and an open-air film festival in summer.

PARLIAMENT

Theophil Hansen created the Parliament building in the style of the Greek Revival. The building is 151 m long, 132 m wide, and a tour through the whole parliament is a walk of 13 km. The placement of Pallas Athena, the goddess of wisdom, has been the subject of mockery: Turning her back to the building could only mean that wisdom is not dwelling in the parliament.

MUSEUM QUARTER

Originally built as a royal stable, the MQ today is a small city within the city, a whole universe of art (MUMOK, Leopold Museum, Kunsthaus), architecture (Architekturzentrum), music, cafes and bars. When the sun is shining the square fills up with a lively crowd of youngsters, hipsters, tourists and art fanatics. In December, the MQ Christmas market offers an alternative to all the trashy markets. If you want to act like a real local, hang out at the square, bring your own drinks but never visit any of the cultural facilities!

MUSEUM OF ART HISTORY

Don't miss this eminent art museum if you are interested in the old masters like Rubens, Direr and Velazquez. In 2003, "Saliera", a golden table sculpture, was stolen. After 3 years the police caught the thief, the owner of an alarm system business. Later on, he claimed that he was drunk when he stole the saliera and that the alarm system in the museum was really bad. Finally, the Saliera was returned to the museum, along with a new alarm system, and the thief went to prison with a good story to tell.

THEATRE

The theatre was built from 1874 to 1888. It is the second oldest theatre in Europe and one of the most important German language theatres. In Austria, aristocracy was abolished in 1918, but "Burgschaupielers" (Burgtheater actor) is definitely a kind of title of nobility. Tickets are available from 2,50 euro!

IMPERIAL PALACE

With its Sisi Museum, the Imperial Treasury and the Spanish Riding school the Imperial Palace embodies all of the typical stereotypes of Vienna. If you are interested in art, the Albertina is a must. While the interior of the Imperial Palace is buzzing with tourists, during the warm season Heldenplatz square is a bustling meeting place of young people. They use the green areas of the square for outdoor activities such as football, picnics, juggling and dancing, until the strict park guards show up...

STATE OPERA

The Opera was the first monumental building of the Ringstrasse and still impresses with its architecture. Unfortunately Emperor Franz Joseph didn't think so. The architect couldn't take this and committed suicide. The rumour says that the emperor regretted his criticism and only uttered his famous meaningless sentence: "It was very nice, it was a pleasure!" Even if you are not an opera lover, it is worth buying cheap standing tickets for 3 euro 90 minutes before the show.

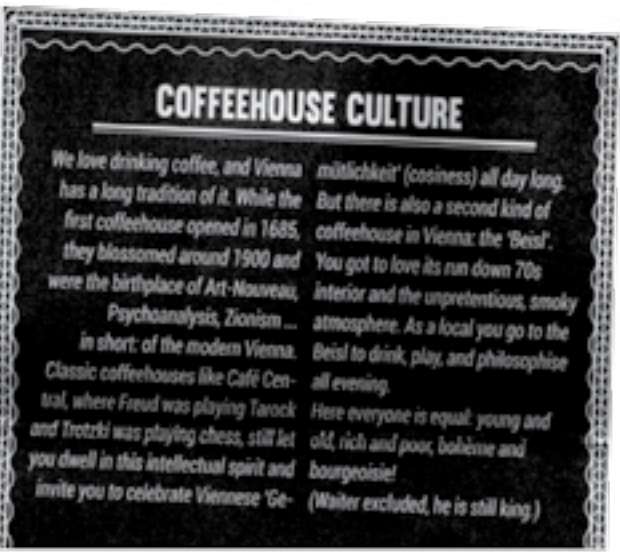
CATHEDRAL

St. Stephen's Cathedral - as the Viennese call this landmark Cathedral founded in 1365 - seems to be constantly under construction due to the erosion of the main building material, sandstone. So it's never the right time for the perfect photo, sorry! While visiting the famous bell "Pummerin" whose chimes traditionally welcome the New Year, you can enjoy a great view over Vienna. If you are afraid of heights, you might prefer to visit the dark catacombs filled with the bones of deceased Viennese.

Бечлије су велике кафопије,
па прочитајте и преведите текст.

А ево и рецепта за чувене
бечке шницле, па пробајте да
их направите.

Посетите Беч! Visit Vienna!

www.vienna.info
www.facebook.com/ViennaTouristBoard
www.facebook.com/GayfriendlyVienna
www.youtube.com./Vienna
www.socialmedia.vienna.info

преузето са мапе WIENXTRA; припремила: Ива Урдаревић

Диносауруси (Dinosauria)

Пошто смо посетили парк Диносауруса на Калемегдану, хајде да мало научимо о овој изумрлој врсти.

Први диносауруси су се појавили почетком мезозоика, пре око 230 милиона година. Током наредних више од 160 милиона година представљали су доминантне копнене животиње. Изумрли су крајем креде, пре 65 милиона година. Током мезозоика развили су велики број различитих врста. Највећи диносауруси били су дугачки преко 50 метара и тешки неколико десетина тона, док су најмањи били дугачки свега 50 цм. Познато је преко 1000 врста диносауруса. Неки су се кретали на две, а неки на четири ноге. Није познато да ли су се сви рађали из јаја и да ли су били топлокрвни или хладнокрвни. Неке врсте су имале веома велики мозак у односу на тело док су други имали огромно тело, а мозак величине тениске лоптице.

Крајем кредног периода, пре око 65 милиона година, метеор или астероид гигантских размера, ударио је Земљу на подручју полуострва Јукатан у Мексику, формирајући кратер величине око 200 километара, у геологији познат као Чиксулаб импакт-кратер. Процењује се да је тада изумрло око 50 процената организама, укључујући диносаурусе, птеросаурусе, морске гмизавце, амоните, белемните и рудистне шкољке. Иако научници претпостављају да су ове животиње вероватно ишчезле услед различитих еколошких промена пре удара, директних података о редоследу догађаја и даље нема. Ово изумирање обележило је крај креде и мезозоика и почетак новог раздобља у геолошкој историји – кенозоика.

Птеросауруси (Pterosauria)

Летећи гмизавци, птеросауруси, живели су током целог мезозоика, од горњег тријаса до краја креде (од пре 228 до пре 65 милиона година). До појаве птеросауруса није постојала ниједна друга група кичмењака способна да лети. Тело им је било прекривено длаком налик на крзно сисара, а крила су била грађена слично као крила слепог миша. Један од најпознатијих птеросауруса је птеродактил (Pterodactylus).

Диплодокус (Diplodocus)

Био је највећи диносаурус, дугачак 27 метара. Хранио се биљкама, и то лишћем са дрвећа. Реп му је био дугачак попут бича. Диплодокуси су били тешки 15 до 50 тона. Могоао је да се пропне на задње две ноге и тако брсти лишће са грана.

Овираптор (Oviraptor)

Захваљујући свом бизарном, птицоликом изгледу, као и репутацији крадљивца јаја, овираптор је веома заступљен у популарној литератури. Мало је познато да су скоро сви прикази овираптора базирани на реконструкцијама само једног овираптоида, са високом крестом, познатог у науци као цитипати (Citipati), који за сада није признат као припадник рода.

Тираносаурус (Tyrannosaurus)

Тираносаурус је један од најпознатијих месождера међу диносаурусима. Имао је гуштеролики изглед, веома јаке задње ноге и снажан реп, што му је омогућавало да се брзо креће. Имао је само два прста на предњим екстремитетима, која су била веома мала и слабо развијена, тако да је мало вероватно да их је користио за убијање или приношење хране устима. Вилица му је била огромна и пуна тестерастих зуба. Живео је крајем креде пре око 67 милиона година.

Велосираптор (Velociraptor)

Велосираптор је двоножни пернати грабљивац, дугог укрућеног репа и препознатљив је по великој канџи на другом прсту ноге, која му је, сматра се, служила као помоћ приликом лова. Док је трчао репом је одржавао равнотежу. За њега је карактеристично да је реп могао да покреће само хоризонтално лево-десно, али не и вертикално горе-доле.

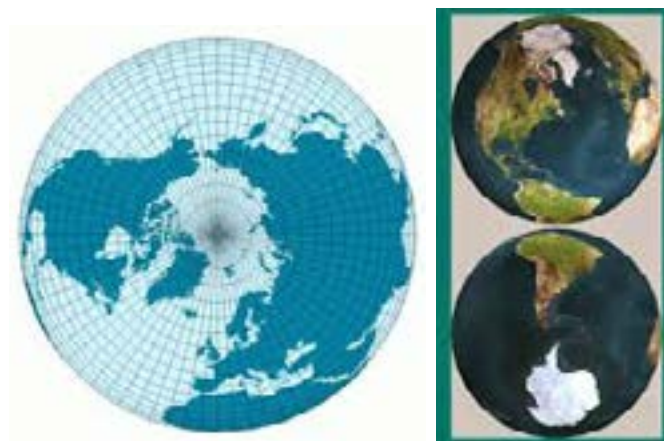

Занимљивости о свемиру

- 8,5 минута светлост од Сунца путује до Земље.
- Астронаути су виши док су у свемиру, него док су на Земљи.
- Сваке минуте 6000 муња удара на целој Земљи.
- Док су у свемиру астронаути не могу да плачу, јер нема гравитације, па сузе не падају низ лице.
- Кад би неко био у међупланетарном простору без заштите (возила, одела) експлодирао би јер не постоји ваздушни притисак.
- Сви континенти су шири на северној полулопти него на јужној, али нико не зна зашто.
- Муња ствара температуру која је пет пута већа од температуре на површини Сунца.

Весна Костић

Сан или јава

Кад смо мали, сви имамо снове и маштања, али кад одрастеш схватиш да је на неки начин живот тежак. Ја, Марина, имам проблем са десним раменом. Као мала нисам обрађала пажњу, сваки мој сан ми је мама остварила. Хтела сам да научим да пливам, мама ме одвела на часове пливања. Пожелела сам да играм фолклор, уписала сам се. Хтела сам да певам у хору, мама ме уписала. Хтела сам да свирам клавир, мама ме уписала у музичку школу. Свирала сам клавир. Сви моји снови су били остварени. Нешто сам научила или сам одустала. Најдуже сам свирала клавир - три године, а фолклор сам играла шест година.

Кад сам напунила дванаест година, преселила сам се у Београд, велики главни град. Тада сам ушла у реалан свет, где ме нико не познаје, а осећам хиљаду и један поглед, зато што сам другачија. Мене је то болело, али сам добила снагу од своје породице.

Још један сан ми се остварио, уписала сам плес, хип-хоп. Постала сам прилично добра у томе. Учим децу, младе са инвалидитетом, да све могу ако желе. Сада имам деветнаест година. Стасала сам и физички и умно. Не обазирем се на небитне људе. Људи желе да чују моју причу. Са мамом сам била пуно пута у новинама и на телевизији. Људи ме препознају, честитају, говоре: "Само напред".

Ја нисам тип који то искоришћава, хвали се и прави важан. Испричаћу вам једну догодовштину. Са сестром и мамом била сам у "Супер Веру". Били смо на каси, спаковали смо ствари и кренули према излазу. Једна жена нас је зауставила и рекла: "Јао, па ти си девојка која лепо плеше. Молим те дај ми аутограм за моје ћерке." Изненадила сам се и одговорила: "Ја да вам дам? Немојте, ружно пишем". Жена се насмејала и рекла: "Моје ћерке су те гледале и одушевиле се, обрадоваће се када виде." Тако сам ја дала свој први аутограм. Мама се после шалила, сад ћу да направим 100 твојих слика са такмичења, да делиш аутограм.

Ја сам уверена да свако свој сан може да оствари, ако је упоран, вредан, поштен, и пре свега, с великом жељом да то оствари.

Марина Блажић IV/2 С.Ш.

Стефан Шерифовић VII/1

Моје занимање пекар

Ја идем у школу "Стефан Дечански" и учим занат за пекара. Овај занат волим. Свиђа ми се што није тежак и ради се са брашном и тестом. Редовно идем на праксу, учим са искусним пекарима и лепо се дружимо.

У будућности желим да радим као пекар, у некој великој пекари или да отворим своју пекару.

Бити пекар је захтеван и одговоран посао, али је леп и хуман, зато што храним себе и друге породице.

Радивоје Колашинац III/3 С.Ш.

Догађај који ћу дуго памтити

Зимски распуст је један од мојих омиљених периода.

Ове године су се моји родитељи договорили са родитељима мог пријатеља да изнајме викендицу на Златибору. Поред уживања, излазака са пријатељем, постојао је део дана који нисмо волели, а који је подразумевао шетњу са родитељима. Сваки дан, након ручка, кретало се у жустро ходање, како би се сагореле калорије. Тако смо ми дошли на идеју да се у шетњи раздвојимо и кренемо стазом, која није обележена. У једном тренутку јурцајући за другом, нисам приметио да је он остао далеко иза мене, па чак и да смо се изгубили. Убрзо сам остао сам у шуми, далеко од својих. Уплашио сам се, сигурно сам ходао три сата, стазе ни на видику, а ни мојих родитеља. Почео је и мрак да пада. Тада сам видео мог друга. Ударио сам га пријатељски по рамену. Рекли су ми касније да нико није кренуо у потрагу за мнош. Никада нећу заборавити тај догађај.

Огњен Јовановић II/5 С.Ш.

Селма Хацић V/1

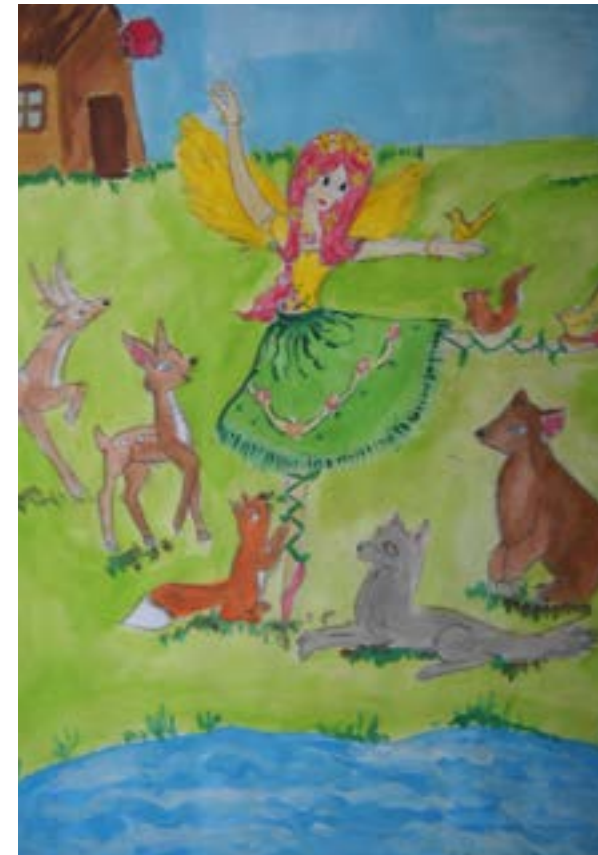
Представа о насиљу

Наставница физике нас је питала да ли хоћемо да идемо у позориште и гледамо представу о насиљу. Сви смо пристали. У позоришту је било пуно људи. Наставница је купила карте и ми смо ушли и сели. Представа је почела. Насиље је врло важна тема. Ђаци треба да науче како да се лепо понашају, као и шта да раде у ситуацијама када су изложени насиљу и како да се од насиља заштите. У представи се ради о групи ђака, која је дошла код наставнице математике, да јој честита рођендан. Дали су јој поклон. Ученици су од наставнице тражили кључ сефа, да узму задатке из математике, да науче за испит. Наставница им није дала кључ. Ученици су почели да вичу на наставницу и вређају је, јер неће да им да кључ. Разбацали су њене ствари. Наставница је питала ученике како смеју да дирају и бацају њене ствари и рекла им је да одмах изађу из њене куће. Ученици су тада отишли. Наставница је паметно поступила, а њени ученици су се јако ружно понашали. Глумци су добро одглумили ову сцену. Представа је била врло поучна, јер из ње можемо пуно да научимо о томе како се (не)треба понашати у животу.

Марија Игњатић II/1 С.Ш.

На школском часу

Први дан школе, на школском одмору, упознала сам нове другаре и наставнике. Кад сам их све упознала, била сам много срећна. На великом одмору причала сам са девојчицама. Онда смо отишле до продавнице. Кад смо се вратиле у школско двориште, отишле смо на час. На крају часа, дошла је нова девојчица која се зове Анђела. Она је дошла на час српског

Анђела Радосављевић VI/1

језика, са мамом. Мама и наставница су причале, а моји другари из разреда и ја смо упознали Анђелу. Када је звонило отишле смо на велики одмор. Причале смо. Одвела сам Анђелу да упозна нове другаре. Показала сам јој целу школу, за време великог одмора. Видела је колико је школа велика и да има дом ученика на спрату. После неколико дана, Анђела и ја смо почеле да се дружимо са дечацма Амиром и Стефаном. Ми смо увек заједно на одмору. Изађемо на улицу. Идемо у продавницу, или у пекару, да купимо ужину. Кад звони за почетак часа, Амир и Стефан долазе код нас, јер смо најбољи другови. Никада нећу заборавити кад сам упознала нове другаре, за време великог одмора. Ја волим своје другаре. Дружим се са њима, увек за време школског одмора.

Вања Фрлог II/5 С.Ш.

Лепша страна живота

Јутро, несташан сунчев зрак ми милује лице. Осећам топлину и смешим се. Зар је потребно много за срећу? Мој мачак утрчава и весело мјауче, чека ме да устанем, да гранулице заиграју у његовој чинији са храном. Крећем у школу и размишљам о малој девојчици која шета свог пса. Како су безбрижни и весели док трчкарају кроз парк? Колико је таквих малих догађаја, који нас увесељавају и чини нам живот лепшим? Када помислим на ружне догађаје, унесрећене, болесне, ратове, страдања, гладне и настрадале, схватим да врло често не примећујемо лепоту око нас. А лепота је у малим стварима. Када се осмехнете и када вам неко подари лепу реч, када вас љубазношћу натера да узвратите истом мером. А лепота је у култури: музици, слици, игри, лепом тексту или песми. Боравак у природи, возња на шареној вртешци, поља лаванде заносног мириса, таласи тиркизног мора, лелујање жита на ветру. Људи различитих мириса и боја. Мудра особа може наћи пуно лепоте у овом нашем свету. Зато треба отворити широм очи и раширити руке, загрлити овај лепи свет и уживати у њему док год ходамо земаљским путевима.

Анђа Бајчетић IV/1 С.Ш.

Поглед са Калемегдана

Једног дивног, сунчаног октобарског дана са другарима сам ишао на Калемегдан. Ишли смо да обиђемо Сахат кулу и Римски бунар. Били смо у Сахат кули. Док смо се пели, осећао сам као да сам се виноу у небо. Свуда око нас се простирао невероватан поглед на Београд. Виделе су се реке Сава и Дунав, Небојшина кула, Спортски центар "Милан Гале Мушкатиновић", некадашњи "25. мај", Народна скупштина, Дом омладине, зграда "Политике", "Београђанка", Храм Светог Саве, црква Светог Марка. Са друге стране реке виде се: Нови Београд, Земун, Гардош, Ушће, зграда Богословије, Коњарник и Баново брдо. Био сам врло узбуђен тим погледом. Осећао сам се као да сам у авиону. Поглед са куле, учинио ми се врло занимљивим. После смо се одмарали, дружили и причали. Посетили смо Римски бунар. Овај бунар је био велик и дубок шездесет метара. Баш је огроман. Кад смо излазили, сви смо се сликали. Моји другари су били одушевљени. Дуго ћу памтити овај дан на Калемегдану.

Марко Луковић IV/2 С.Ш.

Јована Ђорђевић VII/1

Поглед са Калемегдана

Шетње Калемегданом обожавам. Када ми време дозвољава, са друштвом, волим да се прошетам. Калемегдан је брег на обалама Саве и Дунава. Ту се истиче тврђава са добро очуваним бедемима и оклопима са више кула и капија. Тврђава је подељена на Горњи и Доњи град. Горњи град је најстарији део парка, некада је био празан простор испред тврђаве. Требало је да послужи да се непријатељ осмотри и дочека за борбу. Отуда и име: кале - поље, мегдан - битка, двобој. Идући широком цветном алејом наилазимо на бисте знаменитих Срба: Стефана Мокрањца, Ђуре Јакшића, Војислава Илића... Сахат кула је грађена у доба аустријске окупације, а касније је названа Сахат кулом, због сата на њој. Многе знаменитости се још налазе на Калемегдану: Стамбол капија, павиљон Цвијета Зузорић, зоолошки врт, црква Ружица, црква Свете Петке. У Доњем граду је Небојшина кула, Турски хамам... Поглед са ивица бедема пружа изванредну панораму на Нови Београд, ушћа Саве у Дунав и непрегледну Панонску равницу.

Огњен Јовановић II/5 С.Ш.

Лепша страна живота

Дете које живи у породици је срећно. Описаћу дан свог живота када сам ишао на Гундулићев венац са другарима. Једног дана, ишао сам тамо, на радионицу. Упознао сам нове другаре: комшиницу Јоку, Александру Лиздек, Ђорђа Голубовића, Игора Деспотовића и Михаила, мог најбољег друга из школе "Драган Херцог". Прошле године, у Музеју науке и технике, снимали смо спот за песму "Light it up blue". Другари су певали, а ја сам свирао оргуље. Гостовао је плесач и водитељ Алекса Јелић. На радионици смо учили како да вежбамо и развијемо мишиће. Вежбали смо загревање тела, глумили најпознатије личности из представе "Чаробно путовање" и плесали. Са Маријом, наставницом музике певали смо дечије песме: "Све је тамо наопачке", "Успаванку за Аћима", "На слово, на слово", "Let it go" и "Skyfall" од Адел. Са редитељем, Ђорђем, вежбали смо брзалице и учили песме: "Киша пада, трава расте, гора зелени" и "Где је онај цветак жути". Кореографкиња Барбара нам је пуштала музику док смо радили. Био сам весео. Пре два дана смо били у вртићу "Бубамара" и певали заједно са малом децом. Једног викенда били смо у Културно-уметничком друштву "Иво Лола Рибар". Певали смо и свирали са хором из школе "Ватрослав Лисински" и публици показали шта све умемо и можемо. Било ми је много лепо са другарима. Дружење, музика, задовољство - то је најлепша страна мог живота.

Марко Луковић IV/2 С.Ш.

Поглед са Калемегдана

Кад сам се преселила у Београд, са мамом сам обилазила град и дошле смо до Калемегдана. Видела сам да је широк, простран и било је пуно људи и деце. Са леве стране су људи продавали уметничке радове, заната којима се баве. Када смо улазиле, виделе смо пуно дрвећа, цвећа, игралишта за децу. Док смо се шетале, у једном кутку виделе смо постављене шаховске табле, где су најчешће играли стари људи, деке. Било ми је симпатично како играју и како се друже, причају. Разгледала сам Калемегдан и видела да људи уживају да дођу и виде како је леп, не само људи из Београда, већ и из иностранства. Деца са родитељима шетају, играју се. Упознају нове другаре. Сликају се поред изложбеног дела где су тенкови, пењу се и уживају. Млади људи, заљубљени или другови, сестре, браћа, шетају, седе на клупицама причају, смеју се, уживају пре свега. На Калемегдану је црква која се зове Света Петка. Мама и ја идемо у цркву да се опустимо. Уједно то је и наша слава, па нам је и дража. Посађено је цвеће које прекрасно изгледа. Једном смо тако седеле у центру Калемегдана и гледале ушће Саве у Дунав, бродове како плове, пецароше како пецају и одсјај Сунца. Поглед је био чаробан, видели смо други крај Београда, зграде велике и шарене. Увек се радујем кад посетим Калемегдан и видим како чаробно место у Београду имамо. Једном, док сам шетала са сестром и мамом, чуле смо музику. Приближиле смо се и виделе баке и деке како играју. Било ми је симпатично да их гледам. Калемегдан ће остати моје прво сећање на долазак у Београд. Увек, када ми дозволи време, ићи ћу да га посетим.

Марина Блажић IV/2 С.Ш.

Војна парада у Београду

Ја сам увек волела војнике и војску. Када сам чула да се спрема војна парада у Београду, била сам много срећна. Са нестрпљењем сам чекала да дође тај дан. Војна парада је одржана 16. октобра, поводом 70 година од ослобођења Београда. Са друштвом из школе сам отишла на параду. Дан је био кишовит, али ме то није зауставило да одем и видим оно што волим. Када смо стигли тамо, на Ушћу где се одржавала парада било је пуно људи. Са друштвом сам успела да се мало прогурам и дођем до места одакле ћемо успети да видимо цео догађај. Парада је почела свирањем химни, а потом су војници пуцали у небо. Дошао је руски председник, Владимир Путин. Улицом су пролазили војници, тенкови, ми смо им махали. Оно што је на мене оставило највећи утисак су падобранци и авиони. Било је прелепо гледати падобранце како се појављују из облака. После падобранца су летели наши и руски авиони. Прелетели су изнад нас и правили разне акробације. Сви смо били одушевљени. Када је руски авион, из летачке групе "Стрижи", прелетао изнад нас, поздравио нас је махањем крилима, што значи крај програма. Много ми је било жао што се све брзо завршило. Кренула сам кући срећна и поносна шта нам је све наша војска приказала.

Хелена Грујоски III/5 С.Ш.

Мој хоби

Мој хоби је сликање. На сликање идем већ шест година. Идем у школу сликања на Новом Београду. Када сам имала осам година, моја бака је видела оглас за школу сликања. Она је хтела да ме упише.

Повела ме је да видим и ја. Када сам видела школу сликања, бака ми је рекла: "Ти ћеш много лепо да црташ и могла би да се упишеш". Ја сам одговорила: "Нећу, не могу", јер не волим уопште да цртам. Ипак, бака ме је уписала на цртање.

После неколико година, мој рад је био изложен на "Дечијем салону". Тамо сам два пута имала изложен рад. Неки су рекли да сам имала најбоље цртеже.

У међувремену, заволела сам цртање. Мој хоби је сликање. Још мало и завршићу школу сликања.

Вања Фрлог II/5 С.Ш.

Желела бих да помогнем

Пре пет година, две девојчице, ћерке друга мог тате, остале су без оба родитеља. Тада нисам разумела због чега су остале тако мале, са шест месеци, без родитеља. Како растем, све више мислим на њих. Сећам се да су требале да буду смештене у хранитељску породицу. Ипак, њихова тетка је одлучила да их чува, иако је и она тешко живела. Једне недеље тата, мама, сестра и ја, са пријатељима, ишли смо да их обиђемо. Живе у селу, иза Сјенице. Понели смо пуно гардеробе и намирница. Много су биле срећне што су виделе мене и Селму. Почеле су да облаче ствари које смо понели. Овог лета довешћу их код мене да им покажем Београд. Желела бих да имамо могућности да дођу да живе са нама, јер не волим да деца остану без родитеља.

Есма Хаџић III/5 С.Ш.

Желела бих да помогнем

Целог живота ме родитељи уче да треба помагати другима. Када сам била мала, помагала сам баки да пређе улицу, тешила другарице које плачу, хранила напуштене куце и маце на улици. Када сам порасла, и моје жеље да помогнем су порасле. Желим да помогнем свој болесној деци, деци која су гладна, деци која живе у рату. Али, не знам како, немам ту моћ. Да помогнем болесницима - нисам лекар. Да помогнем гладнима - нисам довољно богата. Да зауставим рат - немам моћ. И тако размишљам, схватим да сам мала да урадим велике ствари, а да сам велика да урадим мале ствари. Тако и даље помажем бакама да пређу улицу, тешим другарице и храним мале куце и маце на улици.

Хелена Грујоски III/5 С.Ш.

Између сна и јаве

Сви ми сањамо. Оно што најчешће сањамо је нешто што желимо, неки догађај или успех. Ја сањам многе ствари, али ипак то су снови, мада се некад помешају са јавом, и тада снови постају стварност. Ја волим да играм рукомет, недавно сам почео да тренирам. За кратко време сам се спремио за такмичење у Ужицу, где сам представљао екипу Београда. Играм десног бека. Сјајно сам се осећао, али сам био несигуран, спреман и неспреман истовремено. Мој сан је да заиграм за репрезентацију. Иако сам се осећао неспремним, то ме није спречило да дам све од себе, против много јачих противника. Сви смо знали да ћемо изгубити, али смо ипак играли. Моја екипа је изгубила вољу, мене је то мало обесхрабило. Када је утакмица почела, ја сам заиграо пуном снагом и једини сам дао голове на тој утакмици. Борио сам се и трудио да не изгубимо, али није вредело. Када се утакмица завршила пришао ми је један човек и рекао: "Храбро си играо. Како се зовеш? Даћеш ми твоје податке." Ја сам био збуњен, али мало касније сам схватио да ми се сан остварио. Тај човек је капитен репрезентације, желео је и убацио ме да играм за репрезентацију. Сада морам још да се доказујем и трудим да бих једног дана обукао дрес Србије.

Марко Илић IV/1 С.Ш.

Сањала сам...

Када после напорног дана дођем кући из школе, уморна и исцрпљена, сан ми лако дође на очи. Увуче се лагано у мој ум. Поново ме води кроз догађаје који су обележили протекли дан. Понекад ми се чини да сам у стварном животу, некада врло лепом, у коме сам успела да се упишем на Академију примењених уметности, на анимацију. Познати сам аниматор, живим у Јапану правећи анимиране ликове девојчица и дечака крупних очију и лепршаве косе. Осмишљавам њихове авантуре и увесељавам децу широм света. Срећна сам што радим оно што сам увек маштала да ћу радити. Пожелим да овај сан вечно траје и да постане јава. Међутим, нису сви снови пријатни. Понекад имам ноћну мору: сањам да нисам остварила своје снове, или да сам изгубила неку драгу особу или сањам неко насиље... Тада се пробудим, срце ми јако лупа, али се онда смирим, јер схватим да је то био само ружан сан.

Анђа Бајчетић IV/1 С.Ш.

Лепша страна живота

Живот свакога од нас зависи од различитих ситница, које нам “боје” живот, и од нас чине добре или лоше људе. Свако је имао милион лоших, али и добрих исустава, из којих је научио нешто и постао богатији. Дуго сам размишљала која је то лепша страна живота за мене, изабрала сам оно што ме увек орасположи, без чега не могу, и оно што саветујем мојим другарима - то је спорт. Од малена се бавим спортом. Ишла сам на разна такмичења, побеђивала, губила, али сам увек веровала у себе. Волим све спортове, али имам два најдража: кошарка и атлетика. Кошарку играм од основне школе, а атлетиком се бавим две године. Без обзира што у школи имам пуно обавеза, за спорт увек имам времена и зато се припремам за упис на ДИФ. Сваког дана напорно вежбам да бих на испиту имала боље резултате. Моји другари и наставници ми дају савете, па ме то много радује. Када завршим ДИФ, желела бих да будем лични или фитнес тренер. Увек када ми другари или сека кажу да им је досадно, ја им предложим неке вежбе или заједно играмо одбојку, кошарку, фудбал, рукомет... А када завршимо, видим осмехе задовољства на њиховим лицима, и знам да сам урадила праву ствар. Драго ми је што ме сви подржавају, а када нисам сигурна у себе, сви ме гурају. Надам се да ћу једног дана заиста постати лични или фитнес тренер, или да ћу се запослити у школи где сам почела са спортом и бити ослонац сваком детету које жели да упише ДИФ.

Вера Мићић IV/1 С.Ш.

Између јаве и сна

Свако од нас је сањао неки сан, и прижељкивао да то остане само сан, уколико је сањао нешто лоше, или пак да леп сан постане јава. Сви знамо да је то сасвим нормално. Ја, нисам ни сањала, да ћу из мог родног Краљева доћи у непознату и другачију средину и тамо се одлично уклопити. Од кад сам уписала Школу за оштећене слухом-наглуве “Стефан Дечански” у Београд, добила сам пуно награда, похвала, диплома, учествовала у разним догађањима, али има један дуго прижељкивани сан, који се претворио у јаву. Одувек сам сањала да имам праве пријатеље који ће бити уз мене, не због користи, већ због мене саме, са свим мојим манама и врлинама. Тај сан је након четири године постао јава. Сада ћу о пријатељима написати по пар речи. Вера Мићић - Вера је наша спортискиња, лепа је, паметна и јако добра особа. Не постоји ни једна симпатија за коју није знала. Увек ме је подржавала у свему и прва ме је прихватила када сам дошла у ову школу. Анђа Бајчетић - Анђа је наша будућа аниматорка, уметница, као и Вера, веома је добра, лепа и паметна. Никола Бричић - Никола је најмирнији у разреду. Када смо Вера, Анђа и ја одсутне, он нам објасни какав је био час, шта имамо за домаћи и како се ради неки задатак. Веома је заљубљен у фотографију и увек је ту за све нас. Марко Илић - Марко је са нама од друге године. Разредна га најчешће критикује од свих из разреда, али је веома добра особа и друг. Он је наш уметник и увек је расположен за цртање. Има још пуно да се пише о њима, али имам и других другара који су ту. Оно што сам схватила је да су сви они уз мене, увек. Кад у нешто верујеш, треба да се бориш да то и оствариш, али ако не успеш, не одустај, покушај поново!

Наташа Обреновић IV/1 С.Ш.

Мој највећи успех

Мој сан је био да се такмичим из историје. Сада је дошло време да ми се тај сан и оствари. Била сам спремна и сигурна у себе. Када сам села за

Ана Миловановић VI/1

Гледао сам филм

Филм који се мени много допада зове се “Сам у кући”. Радња се дешава у Америци за време Божићних празника. Једна породица која има пуно деце одлази за празнике на одмор. У гужви око поласка у кући заборављају - једно дете. Дечак се звао Кевин. Био је принуђен да се сналази за храну и да се бори са лоповима који су хтели да му опљачкају кућу, мислећи да у њој нема никога. Правио им је разне замке и смицалице. У једну собу је ставио стару лампу. На грамофонску плочу је ставио фигурице, да се окрећу како би лопови помислили да у кући неко игра. По степеницама је просуо кликере, а пошто они у мраку не виде где газе, један од лопова се скотрљао низ степенице право у подрум. Онда му је на главу пала канта са лепком. Кад је други лопов хтео да му помогне, он се залепио за њега. Лопови су били бесни пошто им није пошло за руком да опљачкају кућу. Иако је био уплашен, било му је и забавно. Имао је сву слободу, да у кући ради све што не сме када су ту мама и тата. Лежао је у спаваћој соби својих родитеља. Обукао је татин баде мантил и гледао телевизију. Купао се у њиховом купатилу и јео разне грицкалице. Успео је да завара лопове док није стигла полиција. Убрзо су стигли и уплашени родитељи, срећни што му се ништа лоше није десило и поносни што је надмудрио лопове. Мени је овај филм био јако занимљив.

Жарко Јанићијевић III/4 С.Ш.

сто и узела оловку и папир, почела сам да пишем и да размишљам. Око мене су били ђаци из читаве Србије. Сви они су имали исти циљ, да победе. Добили смо папире са питањима, нису била лака. Међутим, ја сам се добро припремила и одговорила на постављена питања. Одговори су текли као из рукава. Помогла сам Карађорђу, упознала Вука и Доситеја. У мислима сам обилазила све српске крајеве и то преносила на папир. Тест је убрзо завршен. Уследило је оно што је најтеже, чекање. Резултати су требали да буду саопштени после два сата. Док сам чекала, осећала сам се опуштено и поносно. Освојила сам друго место и добила диплому и сат.

Сви су били поносни на мене, а ја сам била пресрећна. Свака жеља се у животу оствари, само ако се упорно и вредно ради.

Алтернативна стварност

Свака особа на свету има неки свој замишљени свет, доста другачији од овог реалног света у којем живимо. Постоји неколико врста "светова" који зависе од особе до особе. Неки су пуни среће и радости, а неки са друге стране мрачни, пуни тамних мисли. Постоје још неке врсте "светова", а пример тога је "сајбер". И сам сајбер има неколико подврста, а том свету припадам и ја. Додуше, на мало другачији начин и моја подврста се зове "Форучи" и "Football manager"! Постоји много категорија форума за филмове, музику, познате личности, видео игре, као и специфичне подкатеорије сваке категорије.

Тако је и моја видео игра "Football manager". На форуму сам дошао давне 2008. године, тада сам био почетник у овој игри. Током година сам напредовао, па сада правим водеће додатке широм некадашње Југославије, а и шире. "Football manager" је фудбалска симулација која постоји више од петнаест година, а може се похвалити највећом базом фудбалера и клубова која постоји, па се зато и често за "Football manager" каже "Корак до стварности". "Football manager" није налик осталим играма, као што су "FIFA" или "PES". Све што је потребно за "Football manager" јесте солидан компјутер, и наравно мозак - ништа више! Ништа не може да замени осећај непреспаваних ноћи, тражење играча сатима, подешавања тактика и гурања својих тактичких замисли, уз играње са својим вољеним клубом бар у том виртуелном свету. "Football manager" је толико познат да је, чак, издата књига на енглеском језику "Football manager stole my life" или у преводу "Football manager је украо мој живот", као и најава за овогодишњи серијал, где је изашао филм под именом "An alternative reality" или у преводу "Алтернативна стварност".

Многи играчи менаџера иду толико далеко, па кажу да између "Football manager" и света нема разлике. Један од примера је и мој друг са форума, иначе Словенац, који је на "Football manager"-у, у верзији 2007., играо више од седамдесет сезона и о томе нас извештавао. Он се зове Алеш. Други пример је "Football manager" играч из Азербејџана који је играјући "Football manager", сматрајући да има довољно искуства за прави посао, пријавио за клупу једног фудбалског клуба из његове земље и добио посао. Познати су и примери играча и тренера, који су нападани у стварном животу због "Football manager"-а и доживљавали су разне непријатности. Такође, ФК "Евертон" користи "Football manager" базу за проналажење играча, које желе да доведу у овај клуб. Сваки "Football manager" играч, са нестрпљењем очекује крај октобра и почетак новембра, јер тада за нас престаје осећај за праву стварност. Мој највећи успех на "Football manager"-у датира из серијала 2012., када сам са успехом водио "Партизан" до Лиге шампиона. У тиму сам тада имао играче које ћу памтити цео свој живот, као и гол "Јунајтеду" у надокнади времена другог продужетка, а дело је Лазара Марковића, који је одиграо сваку сезону за мене. Најчешћих једанаест те сезоне били су: Вејланд, Хорн, Џабур, Адамс, Пападопулос, Бенабоура, Ироха, Ненад Лукић, Марковић, Милинковић и Марко Шћеповић, освајач златне копачке претходне сезоне. И ове године, ми менаџери, једва чекамо 7. новембар, па да опет изгубимо додир са стварношћу.

Слободан Миловановић IV/2 С.Ш.

Лепша страна живота

Свакој особи на свету се, у животу, дешавају и лепе и лоше ствари. Лепше ствари, па чак и ако су често у мањини, због свакодневнице у којој живимо, треба да имају предност, у односу на оне лошије. Право пријатељство је јако ретко, поготово ако се успут наилази на много препрека, које се углавном успешно прескоче. Али није одувек било тако...

Када сам уписао школу "Стефан Дечански" погрешно сам у процени једне особе. И да, мени се заиста ретко догађа да погрешно проценим неке особе. Нажалост, прве две године, сам имао погрешне две процене. Зато нисам видео особе, које заиста вреде и које су увек уз мене, небитно да ли урадим неке исправне ствари, или пак негде погрешим. Лепша страна живота за мене је пријатељство. На овоме свету, после породице, пријатељство је најзначајнија ствар на свету. Уз праве пријатеље је све лакше. Након што сам схватио да неке особе нису то за шта се представљају, видици су ми се отворили и увидео сам које су особе, заиста увек, уз мене. Без обзира ко сам ја и шта сам ја. Без обзира на све, они ме прихватају таквог какав јесам. Сигуран сам да они вреде попут правог богатства.

Особа за коју осећам да је увек уз мене је Марина Блажић. Али, то и није далеко од истине. Ми заиста јесмо од малих ногу једно поред другог, само је Божја воља била да се "упознамо" тек кад смо кренули у средњу школу и да прођемо кроз све ово што смо прошли, за ове, скоро четири године. Често смо били једно поред другог током одрастања, али је виша сила хтела да се упознамо тек када за то дође време. Марина мене подржава у свему, као и ја њу. Јако ми је драго што је својим трудом успела да изгради себе у потпуности и да осваја медаље и признања за сва достигнућа која постиже, а све захваљујући добром васпитању и труду који улаже. Веома сам поносан што имам њу, као и она мене за пријатеља. Поносан сам на све кроз шта смо прошли заједно. Срећан сам што смо се пронашли и што смо слични једно другом. Марина и ја смо увек једно уз другог.

Срећан сам, јер уз себе имам и друге пријатеље, који ме јако поштују и цене и који су ми веома драги. Мислим, наравно, на Кристину Анђелковић и Марка Дукића. Моји најлепши тренутци сваког дана су они када разговарам са Марином, Кићом или Марком.

Ненад Ђорђевић V/1

Свако тражи себи сличне особе, а ја сам срећан јер имам њих. Неизмерно их поштујем и ценим што су увек уз мене. Између мене и Марине нема тајни, слично је и са Кићом и Марком. Између нас четворо постоји само жеља да међусобно будемо пријатељи целог живота. Између светлости и таме, злобе и мрака, логичан избор за свакога је светлост и тако су то за мене Марина, Кића и Марко.

Слободан Миловановић IV/2 С.Ш.

Идеје од папира и тканине

Ево неких идеја за прављење украса од папира и тканине за Нову годину, Осми март и друге празнике. За инспирацију погледајте слике.

Славенка Јанковић

Слатка идеја за Ускрс

Ево прелепе идеје, у знаку зечијих ушију, а у виду поклончића за Ускршње празнике. Врло је једноставно и ефектно. Потребне су Вам: папирне врећице, маказе, бушач рупица, папир за унутрашњи део ушију и тракице за везивање. Наравно, и по неки слаткиш, да га упакујете. Ове слике ће вам помоћи у изради овог поклончића.

Преузето са сајта: www.kreativna.planeta.wordpress.com/category/umetnost/; припремила: Славенка Јанковић

СТЕФАН ДЕЧАНСКИ

“Развитак”, година XI, број 25
Часопис ученика и наставника школе
“Стефан Дечански”
www.decanski.znanje.info
e-mail: stefan.decanski@sbb.rs

Издавач:
Школа за оштећене слухом-наглуве
“Стефан Дечански”
11000 Београд
Светозара Марковића 85

Директор:
Лепосава Петровић

Редакција:
Литерарна секција

Фотографије:
Ученици и наставници школе

Уредник:
Ива Урдаревић

Лектура и коректура:
Александра Радевић
Марија Марковић

Техничка припрема:
Ученици I/5, II/5, III/5, IV/1 и IV/2

Компјутерско-графичка припрема:
мр Славенка Јанковић

Штампа.
“Космос”, Београд, Светог Саве 16-18

Београд, 27.01.2015. године

ДЕЧАНИ, ЦРКВА ХРИСТА ПАНТОКРАТОРА

